TLV: TIMES
השבוע בתל אביב
גיליון 1506 - אוגוסט 2015

לא תאמינו איפה מצאנו את כוכבי "עושים את תל אביב"
* שני ארנהיים

גיליון חינמי לא למכירה

עמ' 12 **דבורית שרגל** סגרה את הבלוג ויצאה לדרך חדשה

עמ' 42 **רפעת טורק** סוגר חשבון עם הפועל

עמ' 30 **דורון טלמון** משוטטת בעיר

עמ' 18 **אתגר מויאל** הוא המשורר שתרצו להכיר

עמ' 20 **שש שנים** לפיגוע הנורא בבר-נוער

הניצחון של רפי כהן

"היו אנשים שרצו שאאבד את מסעדת 'רפאל', אבל היום היא חזקה מתמיד", השף שנמצא בפסגת הקולינריה הישראלית מספר על הנפילה ועל ההתאוששות הדרמטית * רועי רובינשטיין

דודו בוסי הפסיק לכתוב ספרים נקודת יציאה עם **גילה אלמגור**

BRZ

מחלקה מקצועית למתנפחים, סירות מתנפחות,
תיקון ומכירה של ציוד נלווה לסירות ומבחר אבזרים.
כמו כן ניתן למצוא אצלנו מגוון רחב של מוצרים לקמפינג
ולשטח כגון גזיבו סככה מתקפלת, כסאות לקמפינג ציוד נלווה ועוד...

מתפרת ברזנטים, רשתות צל פתרונות הצללה,
תיקון סירות ומתנפחים, מכירת סירות, אבובים
ומתנפחים, ציוד לשטח ולקמפינג ועוד...

אספקה לכל חלקי הארץ!

BRZ
נוסדה בשנת 1977
והינה מהמובילות
והותיקות בישראל!

ניתן ליצור קשר בטל'

www.brz.co.il 052-8811888

אוגוסט 2015

מדורים

04 מדינת תל אביב - **דודו בוסי פותח את הלב**

22 קנביס - **החברה שרוצה שתעשנו סמים, כחוק**

26 אופנה - **פרויקט מיוחד של גילדת המעצבים**

30 סיור לוקיישן - **דורון טלמון ברחובות**

35 אוכל - **הרברט סמואל מתחדשת**

36 דיגי-טל - **למי עשינו לייק החודש**

38 רכילות - **הצהוב החדש**

42 ספורט - **ג'ימי טורק פותח את הפה**

46 לילה - **האירועים הכי חמים בעיר**

50 נקודת יציאה - **גילה אלמגור סוגרת**

מו"ל- **השבוע בתל אביב-האזור החם בע"מ**

מנכ"ל- **אילן טל**

יועץ תוכן- **חגי פינגולד**

כתב/ צלם מערכת- **איתן אלחדז**

רכז מערכת- **חיים אלדד**

מעצבת גרפית- **דיקלה בנימין**

מנהל מחלקת דיגיטל- **עאאד כיאל**

כתבים: **בלה מלכין, איתן אלחדז, שירי רובינשטיין, רועי רובינשטיין, שני ארנהיים, גל גטרייטמן, אדם גלס, דודי טל, גלעד צוויק**

דפוס: **דפוס המקור**

הפצה: **לייף משין בע"מ**

- המייל שלנו -

rakaz@tlvtimes.co.il

03-7477776

יהודה הלוי 12, תל אביב

editor@tlvtimes.co.il

www.tlvtimes.co.il

גיליון אחרון. **יולי 2015**

צילום שער: איתן אלחדז

המצעד

עשרת המקומות הכי פאתטים להתנשק בהם בעיר הגדולה

1. **שפך הירקון** – כי אתם לא בבלוז לחופש הגדול
2. **ברבנות תל אביב** – ומה יגידו המתגרשים למתגרשות?
3. **אבו חסן** – בעיקר עם החריף בפה...
4. **דנס בר לוהט** - נו באמת, אנחנו יודעים מה אתם זוממים
5. **משחק של מכבי** – זו לא הופעת רוק
6. **בזמן הפגנה נגד יוקר המחייה** – זה יכול להיות סיפור טוב לילדים, אחרי שתרדו מהארץ
7. **חדר הלבשה של חנות בגדים** – גם ככה אין מקום שם
8. **מכונית עומדת בפלורנטין** – הלו חבר'ה, יש חנייה ממול
9. **פנטהאוז במגדלי יו** – פשוט כי אנחנו יכולים ואתם לא
10. **חוף פרישמן** - חברים, סוגרים את הים בקרוב, לא נעים לנו

לך דודי

הזוגיות היציבה עם בחורה הקטנה ממנו ב-30 שנה * הגמילה המפוברקת בסדרה "מחוברים" * וההחלטה להפסיק לכתוב ספרים חדשים * דודו בוסי כמו שלא שמעתם מעולם

■ **מאת: גלעד צוויק**

שלושת הטנורים של הספרות הישראלית כיום - עמוס עוז, דויד גרוסמן וא.ב. יהושע (לאו דווקא בסדר הזה) - הוציאו עד היום קרוב ל-90 ספרים משותפים, וידם עוד נטויה. דודו בוסי, הצעיר משלושתם בדור, הוציא לאור עד היום חמישה ספרים, ולדבריו, כאן גם מסתיימת הספירה. "אין לי דחף להוציא בקרוב ספר חדש", מסביר בוסי. "יש אנשים שרואים בכתיבת ספרים עבודה, אני לא כזה. כמה אני יכול לחדש ולהמציא את הגל־גל?".

מעצבן אותך שאיבדת את הדחף?

"לא, כרגע אני חצי-פנסיונר וטוב לי עם זה. היה פעם משורר שאמר שיש כאלו שקמים בבוקר וכותבים שיר, אבל אם הוא לא יכתוב, הוא פשוט ימות. אני חי מצוין גם כשאני לא כותב. אולי בעתיד יבוא לי החשק, כמו הורים שהולידו כמה ילדים ברצף, ואז, אחרי הפסקה ארוכה, רצו להוליד בן זקונים".

פגשתי את בוסי באחד מצהרי חודש יולי המהביל, כשהוא במצב הגופני האידיאלי מבחינתו - ישיבה. הצלם איתן ביקש לצלם את בוסי מדווש על אופניים, אך הסופר הצבעוני מיהר להבהיר כי "זה פשוט לא יהיה אני", והבהיר במהרה מה הוא כן - "בטטת כורסא. אני בן אדם נייח, כמעט חסר תנועה". בוסי מספר כי כשהצטלם לתכנית הריאליטי "מחוברים" לפני כחמש שנים, עורך התכנית, דורון צברי, "רצה לה־רוג אותי. כל המשתתפים האחרים כיתתו רגליהם ברחבי הארץ כדי לבקר את הסבתא שלהם או עשו טיול מסביב לעולם כדי לחזור לי־לדות שלהם. אצלי התפאורה נעה בין הבית ל'קפה תמר' וחוזר חלילה, איום ונורא מבחינת התכנית. אפילו ללכת לים זו עבודה בשבילי".

אז איך שרדת את התכנית?

"הצעתי אלטרנטיבות יצירתיות. עשיתי לדורון קטע שאני כאילו מפ־סיק לשתות אלכוהול חמישה ימים. הוא התלהב שמשהו מתרחש בגזרה שלי. אחרי שירדה הסדרה אמרתי לו שכל העאלק-גמילה התרחשה ביום אחד".

היית מצטלם שוב למחוברים?

"לא, הספיק לי פעם אחת. האמת שעם כל הכבוד לסדרה, הדרמה האמיתית במחוברים זה מה שקורה בחדרי העריכה, כשכולם רוצים שי־חתכו דברים מביכים עליהם. אמרתי לדורון שאם הוא ישים שם מצלמה תהיה לו תכנית עם רייטינג בש־מיים".

גם אתה ביקשת לחתוך קטעים לא נעימים עבורך?

"כן, הם הראו אותי מסנן קללה, אבל ערכו כך שהפניתי אותה למישהו מסוים, מה שלא היה נכון. דורון אמר לי הז־דמנות אחת לפסול סצנה, והשתמשתי בה".

הצלם איתן מעז לשאול את בוסי מה לסופר נחשב ולתכנית ריאליטי מציצנית. בוסי לא נעלב. "הייתי בסיני עם חברים, ביניהם צברי", הוא משחזר. "החבר'ה איחלו לי להיות בקשר יציב, אבל אני אמרתי להם למה הם מקללים אותי. אני לא נכנע לתכתיבים של קשר ארוך, נישואים, ילדים וכו'. טוב לי כמו שאני. דורון מיד נדלק מזה והחליט לקחת אותי".

ב"מחוברים" נחשפו הצופים לשלל בחורות עימן בילה בוסי, הגרוש זה למעלה מ-20 שנה. לאחר התכנית טען, חצי בצחוק חצי ברצינות, כי הפך ל"פסול חיתון". הנבואה לא הגשימה עצמה, ומיד לאחר התכ־נית נכנס בוסי לקשר של כשנתיים, וקצת לאחר שהסתיים הכיר את לילך, קצינת מודיעין בת 22, עימה הוא מקיים קשר זוגי כבר שנתיים וחצי. "היא קטנה מהבת שלי (קים, ג'צ) בחמש שנים וממני ב-30 שנה", ממהר בוסי לבצע את החישובים המתמטיים. "מצד שני, בין צביקה פיק לשירה מנור יש כמעט 40 שנה, אז אצלנו זה עוד בקטנה".

> "היה קונצנזוס כי יש גבול לכמה שיישובי עוטף עזה יכולים לסבול. מצד שני אין ספק שנוהל חני־בעל שהופעל ברפיח כי חטפו לנו חייל היה פשע מלחמה"

איך התחברתם?

"בסוף 2012 שבט המאיה חזה כי מדובר בקץ האנו־שות. אז לילה קודם לכן כתבתי סטטוס בפייסבוק 'איפה אתם בסוף העולם?', ומישהי שלחה לי 'אצלך'. ראיתי בחורה יפהפייה שאני לא מכיר, והתחלנו להתכתב. בהתחלה היא הקפיצה את הגיל שלה בארבע שנים ממה שהייתה באמת, אבל אז דרשתי ממנה להראות לי תעודת זהות כדי לא להסתבך. היא התחברה לדמות

שלי במחוברים ואחרי זה קראה את הספרים שלי. נכון שמה שאני שכחתי היא לא למדה, אבל היא בחורה מאוד בוגרת, משרתת ביחידת מודיעין מובחרת, ומהירת קליטה".

איך הבת שלך וההורים שלה מקבלים את הקשר?

"הבת שלי והיא חברות טובות. ההורים שלה לא ממש מרוצים, אבל לא מדברים איתה על זה".

הקשר הזה מחדש בך את האמון בזוגיות, אולי אפילו חתונה, רחמנא ליצלן?

"אני מעכל את זה. למרות שהיא הצעירה וזו שכל החיים לפניה, היא רוצה כבר להתמסד ולהוליד ילדים, ואני דווקא אומר לה שנחכה עם זה".

זיכרונות מהתקווה

חמשת ספריו של בוסי נוגעים כולם בעצב העדתי הרגיש של החברה הישראלית. ספרו הראשון "ירח ירוק בוואדי" זיכה אותו בפרס לסיפורת חדשה של "עם עובד" לשנת 2000. ספרו השני "פרא אציל" היה מועמד לפרס ספיר. בשנת 2005 הוענק לו פרס ראש הממשלה לסופרים עבריים. מרבית סיפוריו שאובים מילדותו בשכונת התקווה, בה גדל.

"יש אנשים שלעולם לא יעזבו את התקווה, אבל אני רציתי לשנות אווירה", הוא מסביר. "הריחות, הסמטאות והאנשים מעלים כל הזמן זיכרונות. אבל השכונה כבר לא ייחודית כמו פעם. יש לי שם בית ולא מכרתי אותו כי חשבתי שה־תקווה תהיה כמו נווה צדק, אבל התפכחתי. יש שם מתח גדול בין המקומיים לאפריקאים. כל החבר'ה הצבועים מצפון תל אביב קוראים לתושבים בשכונת התקווה גזענים שהם יוצאים נגד האריתראים, אבל אני רוצה לראות מה יקרה בשנייה בה חבורה של מסתננים שיכורים תשב באמצע הלילה ליד קניון רמת אביב ותזרוק הערות לבחורות. תוך שעה כולם עפים משם, כי בשכונות המבוססות כולם מחוברים למקבלי ההחלטות, ובתקווה, ביפו או בתחנה המרכזית יש אוכלוסיות חלשות".

אתה מתחבר לתופעת 'המזרחים החדשים' שעורכי ערבי שירה 'ערס־פואטיים' ומצביעים לש"ס או אפילו לרשימה המשותפת כמחאה על ההגמוניה האשכנזית לכאורה?

"ממש לא. יש לי ביקורת קשה על היחס של הציונות לבני עדות המזרח, שקיבלה ביטוי בספרים שלי, אבל אני ציוני ומגדיר עצמי כמרכז־שמאל".

ב־2006 יזמת עם סופרים צעירים נוספים עצומה נגד מלחמת לבנון השנייה. מה הייתה דעתך על 'צוק איתן'?

"בלבנון ראינו את הנולד, שמדובר במלחמה חסרת תוחלת. עובדה שבהתחלה הסופרים הוותיקים יצאו נגדנו אבל לאחר מכן תמכו בנו. בצוק איתן, מנגד, היה קונצנזוס כי יש גבול לכמה שיישובי עוטף עזה יכולים לסבול. מצד שני אין ספק שנוהל חניבעל שהופעל ברפיח כי חטפו לנו חייל היה פשע מלחמה. הפאניקה ברפיח נוצרה בגלל ההרגל המגונה לשחרר אלף מחבלים על חייל".

מה דעתך על 'נאום הבהמות' של עודד קוטלר והמאבק בין היוצרים לשרת התרבות מירי רגב?

"שני הצדדים הגזימו. רגב השתלחה, אבל מצד שני אין סיבה שהצגה של מחבל תזכה למימון של המדינה".

מה אתה חושב על חוק הספרים?

"רע מאוד, זה היה קובר את הסופרים החדשים, אילולא העידן הדיגיטלי שמאפשר להם להוציא ספר ביכורים ב־40 שקל באינטרנט. לא צריך ללכת לקיצוניות של ארבעה ספרים במאה, אבל גם ספר ב־50 שקל זה אחלה מחיר".

החלטת לא להוציא בינתיים ספרים חדשים. ממה תחיה?

"מסדנאות כתיבה שאני מעביר בביתי ובספריות, ומסיפורים קצרים במעריב, פעם בחודש. חוץ מזה, אני חי בצניעות, בדירת שני חדרים ברחוב לילינבלום. לא צריך יותר מזה".

צילום: איתן אלחדז

בוסי. "החבר'ה איחלו לי להיות בקשר יציב, אבל אני אמרתי להם למה הם מקללים אותי"

SaleShop

מעבד מזון
BREVILLE - BFP650

מכונת אספרסו
Nespresso - MAESTRIA C500

מיקסר משולב
Bosch MUM54520

משלוחים לכל הארץ

אתר אינטרנט המציע מגוון רחב של מוצרי חשמל, מחנאות, קמפינג ריהוט גן ועוד..
סייל שופ הוקם בשנת 2003 וכיום מונה מעל 10,000 מוצרים המעדכנים יום יום.

מגוון רחב של מוצרים

באתר מוצרים ממיטב החברות המובילות בעולם
סיסמתנו היא שירות ללקוח מחירים ללא תחרות!!!
אתר סייל שופ בעל תו "אמון הציבור" ובפיקוח שוטף של אמון הציבור.

www.saleshop.co.il

1-700-701-470

ADACTIVE
INTERNET ADVERTISING & WEB PROMOTION

משרד פרסום אפקטיבי באינטרנט. בראש מעיינינו להעצים את הלקוחות שאיתנו ולהפוך אותם גדולים יותר. אחרי הכל, ההצלחה של הלקוח היא ההצלחה שלנו. מתנצלים על הקלישאה. אנו מאמינים שבעידן הניו-מדיה הצורה בה העסקים מדברים עם הלקוחות השתנתה כך שהשקיפות והכנות חשובים יותר מתמיד.

mail@adactive.co.il
072-3340848

חברת סלע מערכות

SELA
MECHANICAL SYSTEMS

מוסמכת ע"י מכון התקנים לתקן ISO סטנדרטי, ולתקן תעופה וחלל.
מתמחה בעיבוד שבבי קונבנציונאלי וממוחשב הכולל עבודות כרסום וחריטה.
היכולות הטכנולוגיות של חברתינו: הינם ברמת דיוק של 5 מיקרון/ מחלקות כרסום וחריטה הכוללות מרכזי עיבוד שבבי CNC, ומכונות מתקדמות של חברת MORI SEIKI בעלות 5 צירים.

מחלקת ביקורת כוללת מכונת מדידה XYZ מסוג LK אוטומטית, תוכנות המדידה הינם מהמתקדמות : PAS ו-CAMIO .

ניהול מערכת האיכות, הייצור והשירות מתבצע בעזרת תוכנת קיטרון של חברת גיאוסופט. תוכנת ERP לניהול משאבי הייצור.

מח' ההנדסה משתמשת בתוכנות ה Camn מהמתקדמות בשוק: Solid-cam, Solid-Works, Master-Cam

sites.google.com/site/selabartech
מייל: sela-bar@sela-bar.co.il

תנועת מחאה

בימים אלה כשמחירי הדלק מאמירים, עבודות הרכבת הקלה משבשות את העיר ועלויות המחייה בישראל ממשיכות לטפס, עולה שוב הדילמה של תושבי תל אביב: איזה אמצעי תחבורה עדיף. "השבוע בתל אביב" עושה לכם סדר ועוזר לכם להחליט מהו כלי התחבורה המומלץ עבורכם, ואם כל זה לא עוזר, תמיד אפשר ללכת ברגל

מאת: שי סלינס

אוטובוס - פשוט ליהנות מהדרך?

השקעה ראשונית: ללא
עלות חודשית: כרטיס רב קו ב-250 שקל לחודש
מדד החיסכון היומי: עלות ממוצעת של שעתיים בכל יום לעבודה וחזרה: 50 שקל
הוספת מפגש שבועי עם הפסיכולוג עקב בעיות נפשיות: 100 שקל
מדרג הקוליות: 1, אפילו ללכת ברגל יותר קול מזה

תאמינו או לא, אבל מערכת התחבורה הציבורית בגוש דן היא מהתקדמות בעולם. הבעיה היא שבניגוד למטרופולין אחרות בעולם, בתל אביב אוטובוסים מהווים רוב מכריע מאפשרויות התחבורה הציבוריות. תוסיפו לזה את העובדה שאף אחד לא באמת יודע מתי תהיה פה רכבת קלה וקיבלתם המון כאב ראש.

יתרונות: למרות שזו לא האופציה הזולה ביותר, אין ספק כי החיסכון במחיר הוא משמעותי ולעיתים מכריע. בפחות מ-250 שקל בחודש ניתן להגיע כמעט לכל מקום במרכז העיר עם האוטובוסים וגם אחרי שעות הפעילות - נכנסים לתמונה מוניות השירות שפועלות גם בסופי השבוע ובשעות הקטנות של הלילה.

חסרונות: אין אחד שלא נוסע באוטובוסים באופן קבוע ושלא עברה לו המחשבה בראש שיש מצב שהוא נכשל בחיים. למרות שרוב הנסיעות עוברות כמו שצריך, דווקא את אלו שמשתבשות יכולות להוציא כל אדם שפוי מדעתו. החל מהאוטובוס הקבוע של הבוקר שפתאום לא הגיע, דרך הילדה שצורחת בטלפון לחברה שלה ליד האוזן שלכם ועד לנסיעה ההיא באמצע אוגוסט כשהמזגן פתאום הפסיק לעבוד. בדיוק כמו נסיעה ברכבת, האוטובוסים של דן עובדים בצורה מעולה - עד שהם לא עובדים.

מסקנה: החיסכון במחיר לעתים לא משמעותי. כל משתמש קבוע בתחבורה הציבורית יודה בפניכם שהוא לוקח מדי פעם מונית כי התחבורה הציבורית לא באמת מספקת, ואז כל העניין של העלות מאבד חשיבות. בגדול, אוטובוסים הם פיתרון סביר, אבל רק לאנשים עם סבלנות ברזל שיודעים שיש מצב שיום אחד הם פשוט ייקחו את הקו לבית החולים של גהה.

קטנוע - קלאסיקה עירונית

השקעה ראשונית: עד 15 אלף שקל לקטנוע בנפח 125 סמ"ק
עלות חודשית: ביטוח - 450 שקל, תיקונים - 250 שקל, דלק - 200 שקל; סה"כ - 900 שקל
חיסכון/בזבוז יומי: חיסכון נקי של 20 שקל על כל שעה של חיפוש חניה + אי עמידה בפקקים
מדד הקוליות: 7, כי בכל זאת הג'וי רייד 125 שלכם רחוק שנות אור מדוקאטי דיאבל 1200 קארבון

יתרונות: פתרון התחבורה המושלם לתל אביב. אתם מרגישים כמו מישהו שחשב על רעיון מעולה שהרוב לא חשבו עליו. ניתן לחזות במדויק את שעת ההגעה למקום מסוים, העלות החודשית נמוכה יחסית לרכב פרטי, אין פקקים, אין בעיות חניה. ובגדול - זמן - לפחות שעתיים פנויות ביום שהתווספו אחרי שסוף סוף החלטתם למכור את הרכב.

חסרונות: החיסרון הברור הוא כמובן הבטיחות. נהגי הרכבים הפרטיים בישראל, אם נאמר זאת בעדינות, הם בלתי צפויים. ולא משנה מי אשם - כשעוברים תאונה ואתם עם הקטנוע - תמיד תהיו אלו שיסבלו יותר.

מסקנות: אם לא מופעל עליכם לחץ בלתי סביר מהאנשים הקרובים אליכם ואתם לא סובלים

איך עבדה ההשוואה:
לקחנו מדגם מייצג של נשים או גברים בגילאי 25-35 שגרים בצפון או מרכז תל אביב, בדירה שכורה, שמרוויחים שכר של עד 10 אלף שקל בחודש, וסביר להניח נמצאים רגע לפני ההעלאה בשכר ורגע אחרי שהעלו להם את השכר דירה.

מבעיות מוטוריות קשות - לכו על קטנוע. ההיצע בשנים האחרונות גדל בצורה משמעותית ואיתו גם המחירים ירדו. לאחרונה אף הצטרפו מספר דגמים זולים יחסית של הקטנוע היציב יותר עם שלושה גלגלים - פתרון מושלם לבטיחות, קצת פחות לכיס; בשורה התחתונה, אתם חייבים לעצמכם לפחות קיץ אחד עם קטנוע בתל אביב.

רכב פרטי - סיוט עירוני

השקעה ראשונית: לא פחות מ-20 אלף שקל אלא אם כן אתם מכירים מוסכניק מקרבה ראשונה
עלות חודשית: ביטוח - 200 שקל, תיקונים - 500 שקל, דלק - 800 וצפונה; סה"כ – 1,500 שקל
חיסכון/בזבוז יומי: 20 שקל עולה לכם כל שעה של חיפוש חניה או עמידה בפקק. 400 שקלים נוספים תעלה לכם הפסיכיאטרית שתהיו חייבים לקחת כדי להרגיע את העצבים
מדד הקוליות: 4, גם אם תצליחו להביא קומבינה ולארגן את הפיאט 500 החדשה של הסבתא, אין שום דבר מגניב בלעמוד חצי שעה בקצה רחוב זמנהוף כדי לחכות שמישהו יצא מהחניה.

יתרונות: חם בחורף, קר בקיץ, חצי שעה נסיעה בשבת ואתם בחוף שהוא קצת יותר שקט מגורדון. ובמצבים מסוימים אתם תעדיפו לפתוח את הבוקר עם ג'ניס ג'ופלין ברדיו באוטו על פני כל דבר אחר.

חסרונות: סיימתם יום עבודה מתיש של 10 שעות ובמקום להגיע הביתה תוך רבע שעה אתם תקועים שעה וחצי בפקק עם השיר המעצבן ההוא של ג'ניס ג'ופלין.

מסקנות: כל עוד אין לכם שני ילדים ומשכנתא ואתם יכולים להרשות לעצמכם

לצאת לבירה ספונטנית באמצע השבוע - רכב פרטי זה לא בשבילכם. תל אביב ורכב לא עובד ביחד. וכן, גם אם יש לכם חניה פרטית בבניין.

אופניים חשמליים - עד שהמדינה תהרוס את התענוג

השקעה ראשונית: החל מ-2,500 שקל עד ל-6,000 שקל
עלות חודשית: זניחה
חיסכון/בזבוז יומי: חסכתם את ה-20 שקל האלו על החניה והפקקים, אבל אתם שלב אחד מלהשכיר שומר צמוד לאופניים ל-24 שעות
מדד הקוליות: 8, אין מילים - פשוט תענוג של דבר

יתרונות: גם בארץ וגם בעולם נעשו חישובים שהוכיחו שהעלות לקילומטר של נסיעה באופניים חשמליים היא אגורות בודדות לקילומטר - כולל הוצאות על חשמל, ירידת ערך, פנצ'רים והחלפת סוללה אחת לשנתיים. אם נצרף לכך את חוסר הצורך למצוא חניה ואת היכולת לנסוע כחוק כנגד כיוון התנועה המקובל על המדרכה, נמצא כלי שהוא אידיאלי לנסיעות אורבאניות בטווחים של עד 35 ק"מ, בין אם זה לעבודה, לסידורים, או לטיול בסביבה.

חסרונות: פעילות גופנית. רוב המשתמשים באופניים החשמליים נסעו בעברם על אופניים רגילים. ולמרות שניתן לבצע פעילות גופנית ולדווש בדיוק כמו באופניים רגילים, טרם יצא לנו לפגוש אחד שעשה זאת אלא אם כן נגמרה לו הסוללה.

מסקנה: אופניים חשמליים הם כלי רכב פופולארי ביותר וזה די ברור לאור היתרונות הרבים. עם זאת, ובהנחה שאתם אנשי חוק, לא ניתן לנסוע בהם יותר מ-25 קמ"ש - מה שאומר שנסיעות בין עירוניות הן מחוץ לתחום. לגבי התקנות החדשות, אם הן יעברו, היתרון של האופניים החשמליים ירד משמעותית ביחד עם עלייה חדה במחיר. בשורה התחתונה, עדיף למשוך עוד איזה קיץ עם האופניים הרגילים ולראות לאן הולכות התקנות החדשות של המדינה.

אופניים - כבר יש שבילים, לא נקנה?

השקעה ראשונית: לכל כיס. החל מ-500 שקל ועד ל-10 אלף שקל עלות חדשית: ללא
חיסכון/בזבוז יומי: אלא אם כן אתם גרים בבניין שבו אתם עובדים, אתם תמצאו את עצמכם שעתיים ביום מדווחים ברחובות העיר
מדד הקוליות: 6. יאללה נו, שימו עוד אלף שקל ותביאו חשמליים

יתרונות: הפתרון המושלם לתושב מרכז תל אביב. כמעט בכל מקום יש שביל מסודר לאופניים, חנויות לתיקוני פנצ'רים בכל רחוב שני והזדמנות מעולה לשמור על כושר גופני גם בלי ללכת למכון. בנוסף, ניתן לשתות ולרכוב - ובמקרה הכי גרוע תמצאו את עצמכם מרוחים על עץ שנכנסתם בו במהירות 5 קמ"ש עם שריטה ביד.

חסרונות: מזג אוויר. מתוך 365 ימים בשנה בערך במאה לא כיף לך - או שחם מדי או שקר ואז אתה חוזר למקום שבו התחלנו את הכול - לנסוע באוטובוס. ולגבי הפעילות הספורטיבית, אנחנו מעדיפים להגיע למכון הכושר בכלי ממונע ולעשות שם את הכושר - לא בדרך.

מסקנות: מתישהו יהיה לכם זוג אופניים. בין אם זה מטעמי חיסכון ובין אם זה כי תגיעו לגיל הפנסיה ותמצאו תחביב חדש הכולל להקיף את התבור ביום שישי בשש בבוקר. אז למה לא לפנק את עצמכם כבר עכשיו עם איזה זוג נוצץ?

המשך בעמוד הבא

בשורה התחתונה: מה טוב לכיס שלכם

מסקנה אחת ברורה ובולטת עולה מהטבלה: כנראה שאם בבעלותכם מכונית זה כי הגעתם לעיר מרחוק וטרם הספקתם למכור אותה. אחרת אין שום הצדקה לכך. הרכב עולה לכם בערך 2,000 שקל בחודש, לא כולל התשלומים על הכלי עצמו וללא הוצאות בלתי צפויות במוסך. החדשות הטובות? כל כלי תחבורה אחר שתבחרו יהווה שיפור משמעותי.

מעבר לכך, הבחירה בין האופניים החשמליים, הרגילים והקטנוע קשה במיוחד, וכנראה שההחלטה שלכם בסופו של דבר תהיה קשורה למקום המגורים. באשר לאוטובוס הבחירה כאן מגיעה ותגיע רק דרך הכיס.

לגבי העלויות הכלכליות במעבר ממכונית לקטנוע, מדובר בחיסכון חודשי של לא פחות מ-1,200 שקל. תוסיפו לזה את החיסכון בבזבוז זמן בדרך לעבודה, הפקקים וזה שיש לכם תמיד חניה והגעתם להוצאה חודשית פחותה ב-1,500 שקל מרכב פרטי. אם בחרתם לעזוב את הקטנוע ולעבור לאופניים חשמליים חסכתם לעצמכם כ-850 בחודש. תוסיפו לזה את הכסף שייכנס לכם ממכירת הקטנוע והכנסתם עוד 10 אלף שקל לעובר ושב.

לא מספיק לכם? החלטתם להתנייד באוטובוסים ובאופניים רגילים? תענוג. חסכתם לעצמכם סדר גודל של 2,000 שקל בחודש הוצאות על תחבורה לעומת רכב פרטי.

הבעיה היא שיש סיכוי שכל החיסכון הזה ילך ישר לשכר דירה כי אתם לא ממש יכולים לגור במרחק של יותר מאלף מטר מהעבודה.

הכותב הוא עורך שוק ההון ואתר כלכליסט

הקו המשווה

	אופניים	אופניים חשמליים	אוטובוס	קטנוע	רכב פרטי
בטיחות	8	5	9	3	7
חיסכון במחיר	7	5	9	8	1
מדד הקוליות	6	8	1	8	2
תשישות	5	7	3	7	4
סה"כ	26	25	22	26	14

TLV:TIMES
השבוע בתל אביב
האיזור החם
03-7477776
TLV:TIMES
השבוע בתל אביב
גיליון 1503
פרסמו אצלנו 058-7798558

"הלב שלי עבר בית"

דבורית שרגל, ולווט אנדרגראונד בשבילכם, החליטה לחסל את הבלוג המוצלח במיוחד שלה ולהתמקד בסרטים דוקומנטריים, עכשיו היא מספרת לגלעד צוויק מה עמד מאחורי סגירת הבלוג ומדוע קרנות הקולנוע לא ממש עמדו לצידה בסרט החדש שיצרה

מאת: גלעד צוויק

ער שנים רצופות, כמעט ללא חופשות, בקושי הפסקות קפה, הפעילה דבורית שרגל את 'ולווט אנדרגראונד' - בלוג ביקורת העיתונות שכל אושיית תקשורת, או לפחות מי שהיה רוצה להרגיש כזה, היה חייב לבקר בו. "התחלתי לכתוב את הבלוג בסוף דצמבר 2005, כשעולם העיתונות היה שונה לחלוטין מהיום", מספרת שרגל. ""ישראל היום' עוד לא היה קיים, גם לא פייסבוק (לא בצורתו היום לפחות, ג.צ) וטוויטר. אתרי החדשות לא היו דומיננטיים כמו היום, והפרינט עדיין שלט בכיפה. בעבר, עיתונות הייתה כל עולמי, היום זה פשוט לא מעניין אותי".

הניתוק מהחדשות

'ולווט אנדרגראונד' אמנם שמה לה למטרה לשפוך אור על הנעשה מאחורי הקלעים בעולם העיתונות, אך בימיה הראשונים הייתה בלוג אנונימי, מה שלא הפריע לה לזכות בתואר אשת השנה בעיתונות מטעם אתר 'nrg'. כעבור מספר חודשים חשפה שרגל, ששימשה באותו עת כסגנית עורך במגזין 'רייטינג' מבית מעריב, כי היא זו שעומדת מאחורי הבלוג. בחלוף השנים, החליף הבלוג מספר אכסניות, ביניהן 'דה-מרקר', 'מאקו' ו'אייס'.

שרגל, שהגדירה מחדש את המונח יסודיות, נהגה מדי יום לסקור את כלל העיתונים המודפסים ואתרי האינטרנט, ושפכה בפני קוראיה הנאמנים אור בוהק על האינטרסים הסמויים מאחורי האייטמים המפורסמים, האינטריגות הגועשות בין העיתונאים השונים ולא פחדה להציף את הנסיגה המקצועית בקרב אנשי התקשורת. "שמתם לב כמה עבודת העיתונאים נעשתה קלה?", כתבה שרגל בבלוג לפני כארבע שנים. "חלפו הימים בהם צריך היה להתקשר לאנשים שבחדשות. פשוט נכנסים לעמוד הפייסבוק שלהם, מעתיקים את דבריהם ומביאים אותם לכותרת הראשית".

ניצני המיאוס מעולם התקשורת שהחלו להופיע בכתיבתה של שרגל נבטו במרוצת השנים לכדי ניכור הולך וגדל כלפי מקצוע העיתונות והעיתונאים, עד שב-1 במאי האחרון היא הודיעה על מותו בטרם עת של 'ולווט'. "בשנים האחרונות, ככל שהתעמקתי יותר בסרט הדוקו שלי, היה לי יותר ויותר קשה לכתוב את הבלוג", היא מספרת. "קשה לי לזייף רגשות, אני מניחה שגם קוראי הבלוג הרגישו בזה".

שרגל, בעלת ותק של 28 שנים בעולם העיתונות, בתחילה ב'חדשות' המנוח ולאחר מכן במעריב, לא חוסכת שבטה מהקולגות לשעבר. "אני בשוק מהאופן שבו התקשורת מתנהלת", אומרת שרגל. "לא רוצה להיות חלק מהעולם הזה. הצורה בה הדברים מתנהלים היא מגוחכת, כשעיתונאים ניזונים בעיקר מרשתות חברתיות, ואז גם מתכתשים שם ביניהם. התנתקתי לחלוטין מחדשות, ובפעמים המעטות שמישהו שולח לי משהו על מה שקורה, נניח הח"כ הזה שהיה לו קזינו (אורן חזן, ג"צ), עוברת בי צמרמורת של גועל, גם מהאירועים עצמם וגם מהאופן שבו התקשורת מתווכת אותם לציבור".

צילום: אסף גבעון

דבורית שרגל. "היה לי גם חשוב לשמור על האינטימיות עם הדמויות, ולצלם הכול בעצמי"

אם העיתונות אכן הולכת אחורה, קשה להימנע מהמסקנה שנכשלת עם 'ולווט אנדרגראונד'?

"בהחלט. נכון שגידלתי דור של קוראים שלא מתייחסים למה שכתוב כמובן מאליו, אבל להגיד ששיבחתי את העיתונות זה שקר גס. התקשורת נמנעת לבקר את עצמה, ומה

שרגל. "כרגע אני צריכה לכסות את עלויות הפקת הסרט".

שכתבתי לא הזיז כלום באופן שבו מקצוע העיתונות והעיתונאים כבני אדם מתנהלים. ממש מים מתחת לגשר. אבל חשוב לי להבהיר שלא זו הסיבה שעזבתי את הבלוג ואת עולם העיתונות. הלב שלי פשוט עבר בית".

החיבור לקולנוע

הכתובת החדשה אליה נדד ליבה של שרגל הוא הקולנוע הדוקומנטרי. "למדתי קולנוע באוניברסיטת תל אביב", אומרת שרגל, "אבל לצערי אחרי הלימודים הפכתי לעיתונאית". בחצי השנה האחרונה מוקרן בבתי הקולנוע ברחבי הארץ סרטה של שרגל 'איפה אלי קרי ומה קרה לנוריקו סאן?' - סרט מסע בעקבות גיבורי ספרי הילדים הנוסטלגיים המצולמים בשחור-לבן של הצלמת היהודייה השבדית, אנה ריבקין-ברי, שתורגם לעברית על ידי לאה גולדברג. הסרט זכה בספטמבר שעבר בפרס פסטיבל סרטי הילדים במומבאי. "רציתי להחזיר את עצמי ואנשים אחרים למקומות שמאוד התגעגענו אליהם", מספרת שרגל. "אנשים יושבים מול הסרט, בוכים, צוחקים, מתרגשים. מה צריך יותר מזה?". למרות המחוות המרגשות, שרגל מספרת כי סרטה אינו נושא נוסטלגיה רומנטית. "זה יותר סרט על כליה וזקנה, העובדה שאנחנו בני חלוף. הוא מאוד נחמד ותמים, אבל יש בו מרירות מתוקה על המצב הקיומי. אני שמחה שהצלחתי לגעת בנקודות רגישות בנפשם של המון אנשים שגדלו על הסיפורים האלו כילדים, אבל האמת שגם ילדים שלאו דווקא מכירים את נוריקו סאן או אלה קרי באים לראות אותו".

הסרט, אגב, זוכה להצלחה כבירה, ומאז שעלה לאקרנים בדצמבר האחרון, צפו בו קרוב לעשרת אלפים איש.

הלקטורים בקרנות הקולנוע, שסירבו לסייע במימון הסרט, הכו על חטא בעקבות ההצלחה?

"לא, וזה לא מפתיע אותי. אני בזה למי שיושב במקומות האלו. לא יודעת מה עובר להם בראש, אבל זה כנראה לא דברים טובים. הם לא יודעים לקרוא הצעות והם מקובעים בדפוסים מיושנים. אנשים שראו את הסרט פוערים עיניהם בתדהמה למה הקרנות לא מימנו את הסרט ולמה הוא לא משודר בטלוויזיה".

יש סיכוי שתרוויחי ממנו?

"כרגע אני צריכה לכסות את עלויות הפקת הסרט, שעומדות על חצי מיליון שקל. גייסתי מימון מהציבור כדי לסיים אותו".

היה לך ספק שתצליחי להגיע לכל אותם גיבורי ילדות שצילמת לסרט?

"אין ודאות מוחלטת אבל האמנתי שאם אני כל כך רוצה משהו, אין סיבה שזה לא יקרה. היו רגעים מוזרים, למשל כשאלה קרי הציעה לי לארוחת ערב את האיילים שלה, ונאלצתי לומר לה שאני צמחונית. כמובן שאני לא שופטת אותה.

היה לי גם חשוב לשמור על האינטימיות עם הדמויות, ולצלם הכול בעצמי, לא לעשות כמו צופית גרנט, שמאחורי האמא והבת שנפגשות אחרי עשרות שנים נעמדים 30 אנשי צוות".

ממה את הכי נהנית בעשייה הדוקומנטרית?

"מהתחקיר. וכשאני אומרת תחקיר אני לא מתכוונת למעטפות כסף או פרשת קזינו, אלא תחקיר על פיסות חיים שלא נחשפו. אין לי ספק שדוקו פוליטי זה משהו שמושך קהל וכנראה גם מקבל כספים, אבל אותי כרגע זה פחות מעניין".

> **נכון שגידלתי דור של קוראים שלא מתייחסים למה שכתוב כמובן מאליו, אבל להגיד ששיבחתי את העיתונות זה שקר גס**

שרגל נודדת עם סרטה בכל פינה בארץ, ממתנ"ס בבית שמש, דרך מושב עולש ועד ספריית תקוע.

"לא רק בתל אביב רואים סרטים", היא מזכירה. "אני לא מקפחת אף אחד, וגם אם יש רק עשרה אנשים שרוצים לראות את הסרט - אגיע לשם".

מהן התכניות לעתיד?

"יש כמה סרטים בעבודה, אבל בעצימות נמוכה יחסית כי גם הפעם אני צריכה את עזרת הציבור שיתמוך בי. אחרי החוויה המפוקפקת שהייתה לי עם הלקטורים, לא נותר לי אלא להאמין בציבור הרחב. אני משוכנעת שהוא לא יאכזב אותי".

באנו, עשינו, ניצחנו

חמש שנים אחרי שפרצה לחיינו הסדרה "עושים את תל אביב", יצאנו לבדוק איפה נמצא כל אחד מכוכבי ארבע העונות של הסדרה ומי באמת הצליח להגשים את חלומו בתעשייה?

מאת: שני ארנהיים

בר אלון (28) עונה ראשונה - בסדרה בר מנסה להתקבל לערוץ הספורט. בראיון העבודה היא מצי־גה שליטה נמוכה בתחום הספורט, אך מקבלת הזדמנות ללמוד על כך בעזרת חוברת, ולאחר מכן נבחנת עליה. אף שגם בבחינה היא לא מציגה ידיעות מרשימות, היא מתקבלת לעבודה בערוץ כיוון שלדברי הבוס דני ענבר, היא הציגה תחרותיות ומגיעה לה הזדמנות. לאחר שערכה כמה ראיונות מוצלחים, ענבר מציע לה להנחות תוכנית דוקומנטרית על ספורטאים, ותוכנית הפיילוט היא על אריק זאבי. בר מנסה בהמשך את מזלה גם במבחני קבלה לתוכנית "חדשות הבידור", במקביל לעבודתה בערוץ הספורט, עוברת את המבחנים, אך לבסוף מחליטה לוותר על השתתפות בתוכנית מתוך נאמנות לערוץ הספורט.

מקום מגורים: צפון ת"א

זוגיות: "אני בזוגיות עם מני ברבי, איש עסקים, ויש לנו ילדה משותפת בת 10 חודשים".

מקום עבודה: "כרגע אני לא עובדת, אני נמצאת בבית עם הילדה עד שהיא תלך לגן".

עיסוקים נוספים: "החלום שלי הוא ללמוד עבודה סוציאלית, אבל כרגע רוב החיים שלי הם סביב חיתולים ואוכל. אני אמא במשרה מלאה ומאוהבת בילדה שלי ובבן הזוג שלי".

מה היית משנה בסדרה? "הגעתי לסדרה בשלב קשה בחיים ויצאתי מאוד לא מרוצה. לא צפיתי בסדרה ואני לא גאה בה. הייתי במקום מאוד מעורער בחיי כי אבא שלי נפטר שלושה חודשים לפני הצילומים. כשאני מסתכלת על הסדרה אני נזכרת בתקופה שלא הייתה הכי טובה בחיי ולא שיקפה את מי שאני. אני חושבת שגם היו הרבה התערבויות של ההפקה והבימוי. לא התחברתי לאנשים שהיו בקסט, הייתי בעיקר מבולבלת ולא הבנתי מה קורה סביבי, לקחתי את התוכנית כחוויה 'על עיוור'. היום זה לא היה קורה כי אני יותר נאמנה לעצמי".

טליה סול (29) עונה ראשונה - בסדרה טליה מנסה להתקבל למשרד יחסי הציבור של זאביק דרור. תחילה היא נכשלת בראיון העבודה כיוון שדרור מתרשם כי היא "אליטיסטית" מדי ועוד לא מוכנה "לעבוד מלמטה", ולאחר מכן היא מתחילה לעבוד בפסטיגל, אך מפוטרת כיוון שאפשרה לחברתה טל, כתבת "פנאי פלוס", להיכנס אל מאחורי הקלעים מבלי לבקש אישור לכך. לאחר מכן, היא מנסה להתקבל שוב לעבודה במשרד יחסי הציבור והפעם מצליחה. במהלך עבודתה היא מופקדת על פרויקטים כגון מציאת פרזנטור לקמפיין הלבשה תחתונה וכאחראית על מסיבת העיתונאים שעוסקת בתערוכה של משקפי שמש.

מקום מגורים: הרצליה פיתוח

זוגיות: "אני נמצאת בזוגיות כבר שנה, אני ובן הזוג שלי, גולש מקצועי, הכרנו בים".

מקום עבודה: "בחמש השנים האחרונות יש לי בוטיק בהרצליה, בעבר היה לי בוטיק בת"א".

עיסוקים נוספים: "גולשת שנה וחצי".

מה היית משנה בסדרה? "כשאני מסתכלת לאחור אני חושבת שהייתי מאוד סגורה וקורקטית, אך זה די נחוץ בתוכניות כאלה, כי הרבה פעמים נוטים להוציא אותך מהקשר. אך בכל זאת הייתי נורא רוצה להראות צד יותר משוחרר שלי".

טל נוי (29) עונה ראשונה - בסדרה טל מנסה להתקבל למגזין "פנאי פלוס" ומצליחה. במהלך עבודתה "בפנאי פלוס" היא משלמת עבור תמונות שצולמו בצורה לא חוקית וננזפת על ידי הבוס שלה, שי פרץ, והעורכת הראשית נירית וייס, היא עוברת לעבוד לזמן מה בארכיון המגזין, אך חוזרת לעבוד ככתבת לאחר מכן. בהמשך טל מקבלת הצעה להשתתף במבחנים להגשת פינת אופנה בתו־כנית "חדשות הבידור". היא מגיעה למבחנים מבלי להודיע לשי, שמגלה על כך ושולח אותה לביתה. למחרת טל מגיעה לעורכת הראשית של פנאי פלוס והיא מפטרת אותה. עוד באותו היום טל מגלה כי לא עברה את המבחנים ל"חדשות הבידור".

מקום מגורים: "עברתי לגור בפריז לפני חצי שנה כדי להתעסק בתשוקה הכי גדולה של חיי, אופנה".

זוגיות: "אני נמצאת בזוגיות עם בחור צרפתי (יהודי כמובן) ששמו דיוויד"

מקום עבודה: "אני עובדת על בלוג האופנה שלי שעומד לעלות בקרוב וינסה להראות את ההבדל בין האופנה בארץ לבין האופנה בפריז - ולא רק אופנה".

עיסוקים נוספים: "כרגע לומדת צרפתית באוניברסיטת סורבון, מכיוון שבפריז אם אתה לא יודע צרפתית המקסימום שתוכל לעשות זה לחלק פליירים ברחוב, וגם זה לא בטוח".

מה היית משנה בסדרה? "tlv ללא ספק שינתה את חיי. מצאתי חברים מדהימים, טליה היא אחת החברות הכי קרובות שלי וגם ליאור, אני אומנם לא בקשר יום יומי איתם אבל אנחנו מעודכנים בחיים אחד של השני. תקופת הצילומים של הסדרה הייתה מדהימה, אולי אם הייתי משנה משהו זה את התסרוקת שלי היא הייתה נ-ו-ר-א-י-ת. למה אף אחד לא אמר לי?"

הילה קרוגמן (26) עונה שנייה - בעברה הילה השתתפה בטקס מלכות היופי. בסדרה היא מנסה להתקבל לעבודה כארט דירקטורית במשרד הפרסומות "באומן בר" ובהמשך עוברת לתפקיד במחלקה הגרפית של עיתון גו.
מקום מגורים: תל אביב
זוגיות: "אני נמצאת כמעט שנה בזוגיות עם חבר ילדות שלי מחיפה, העיר בה גדלתי".
מקום עבודה: "אני עושה המון דברים, אני גם מדגמנת בסוכנות add, בנוסף משחקת בפרסומות ומבשלת דברים לעתיד בתחום המשחק".
עיסוקים נוספים: "אני סטודנטית לאומנויות ובימים אלו אני בונה תערוכה ובמסגרתה אני מוכרת את הציורים שלי. הציור עבורי הוא גם לפרנסה וגם לנשמה".
מה היית משנה בסדרה? "מה לא, המון דברים. דבר ראשון את הדרך שנעשו דברים, התוכנית הוצגה באופן לא טבעי כמו שהיא הייתה, ציפיתי שזה יהיה יותר אמיתי. מצד שני האמת לא תמיד מעניינת, ונאלצו בזמן צילום של חודשיים להכניס המון דברים. בסך הכול נהניתי בסדרה".
אם היית לשעה ראש עיריית ת"א, מה היית משנה בעיר? "ללא ספק את בעיה החניה".

צילום: דניאל דמינסקי

מור סילבר (30) עונה שנייה - בפרקים הראשונים של הסדרה מור עובדת כמלהקת בתוכנית הטלוויזיה "היפה וחנון". במהלך העונה, שותפה של מור, עומר בר, קיבל משימה מהבוסית שלו ב-ynet, לברר פרטים על אחד מהמתמודדים העתידים להשתתף בתוכנית "היפה והחנון". במהלך בשיחה עומר סיפר לה פרטים שמור סיפרה לו. הדבר נודע לבוס שלה ובעקבות כך היא פוטרה מעבודתה לאחר בדיקת פוליגרף ולאחר שחתמה על הסכם סודיות בנוגע לפרטים הנוגעים לתוכנית. במהלך העונה הייתה מור הסטייליסטית של מאיה בוסקילה. בהמשך הסדרה היא עובדת בנענע 10, ככתבת בידור ולייף סטייל.
מקום מגורים: ת"א
זוגיות: מאורסת
מקום עבודה: "אני מנחה ומגישה בתכניות טלוויזיה שונות גם ברשת (אקס פקטור / דה ווייס) וגם בהוט בידור ישראלי".
עיסוקים נוספים: "יש לי תואר ראשון בתקשורת מהמרכז הבינתחומי".
מה היית משנה בסדרה? "הייתי ממליצה לעשות פרק המשך שעוקב שנה אחרי מה קרה עם כל אחד".
אם היית לשעה ראש עיריית ת"א, מה היית משנה בעיר? "מאוד פשוט, יותר מסיבות רחוב".

נדב קרני (25) עונה שלישית - בסדרה נדב שואף להיות זמר. הוא עובד כברמן ולומד משחק אצל קובי מחט. במקביל מכיר את קובי רוקח "מסוכנות מילק" והופך למיוצג בסוכנות. בין עבודותיו הראשונות בסוכנות, הוא מתקבל להשתתף בסצנה מתוך סרט חדש בבימויו של איתי שגב. בעקבות סרטון היוטיוב בו נדב שר, הוא מקבל הזמנה לגשת לאודישנים ללהקת מיומנה, מגיע עד לשלבים האחרונים, אך לבסוף לא מתקבל.
מקום מגורים: תל אביב.
זוגיות: "אני כרגע פנוי ומשקיע את מיטב זמני בקריירה ולימודים".
מקום עבודה: "אני מנהל את 'החתול והכלב', פרזנטור של טבע נאות ובדרך לסגירת חוזה תקליטים".
עיסוקים נוספים: "לומד משחק בבית ספר 'מוב' ופיתוח קול אצל שולי קורן. בזמני הפנוי אני מתאמן במכון הכושר 'זאוס' ועושה אימונים אישיים".
מה היית משנה בסדרה? "הייתי משנה את כל הקשור בביטחון העצמי שלי אם זה ברמה המוזיקלית ואם ברמה האישית".
אם היית ראש עיריית ת"א, מה היית משנה בעיר? "הייתי עושה סוף למחירים המופקעים של הדיור".

ליאור שוחט (23) עונה שלישית- בתחילת הסדרה ליאור מתחילה לעבוד כאסיסטנטית של ברוריה אבידן בריר. בעקבות טיסתה של ברוריה לחו"ל היא מתחילה לעבוד כעוזרת ברשת האיפור "איל מקיאג'" ובמקביל מתקבלת לעבוד כעוזרת אישית של גולן נהרדעא במשרד פרסום. בהמשך הסדרה ליאור מפוטרת מ"איל מקיאג'".
מקום מגורים: תל אביב
זוגיות: רווקה
מקום עבודה: "לא עובדת עכשיו, אני סטודנטית ומרכזת בלימודים".
עיסוקים נוספים: "סטודנטית שנה ראשונה לכלכלה ומינהל עסקים באקדמיה ת"א-יפו".
מה היית משנה בסדרה? "הייתי רוצה יותר להסתדר עם לריאן, הייתי שמחה אם היינו מצליחות למצוא שפה משותפת ביחד".
אם היית לשעה ראש עיריית ת"א, מה היית משנה בעיר? "הייתי משנה את כל עניין החניה, עושה יותר חניונים אבל בתשלום מוזל והגיוני, בנוסף הייתי מורידה את העניין של הגרירות, או עושה יותר חניות בכחול לבן".

המשך בעמוד הבא

לריאן זוהרי שאשון (24) עונה שלישית - בתחילת הסדרה לריאן מתקבלת לעבוד כעוזרת אישית של המעצב הראשי של "טוונטי פור סבן", רון קאהן, ובהמשך יורדת לדרגת מוכרת בסניף של החברה. ביומה הראשון כמוכרת, לריאן מתקשה להסתגל לתפקידה ומתפטרת.
מקום מגורים: ראשון לציון
זוגיות: "יש לי חבר ואנחנו ביחד חודש, הכרנו דרך חברים משותפים".
מקום עבודה: "יש לי עסק לעיצוב גבות".
עיסוקים נוספים: "למדתי קונדיטוריה באסטלה ופיזיותרפיה במכללת לוינסקי".
מה היית משנה בסדרה? "אני לא נוטה להתחרט על דברים שהיו, מה שהיה התאים לאותה תקופה".
אם היית לשעה ראש עיריית ת"א, מה היית משנה בעיר? "את בעיית החניה"

עדן צרפתי (26) עונה שלישית - בסדרה עדן מתקבל לעבודה "בחדשות הבידור" ומנהל רומן עם ליאור שוחט המשתתפת בסדרה.
מקום מגורים: ראשון לציון
זוגיות: "כרגע אני לא בזוגיות, יצאתי מקשר לפני ארבעה חודשים".
מקום עבודה: "פתחתי את ה'אוטו בר' בחולון יחד עם שני שותפים".
עיסוקים נוספים: "אני משתדל לפנות את רוב זמני הפנוי לעסקים".
מה היית משנה בסדרה? "לא הייתי משנה כלום, יצאתי טוב והרגשתי טוב עם עצמי. אני חושב שהעונה השלישית הייתה העונה הכי טובה, סחפנו המון קהל ועשינו רעש".
אם היית לשעה ראש עיריית ת"א, מה היית משנה בעיר: "הייתי מארגן פעם בשבוע בשישי בצהריים מסיבה על חופי ת"א".

דורין עדיאן (24) עונה רביעית - בסדרה דורין חברה בלהקת "הסיסטרס" עם אחיותיה. הן חתמו על חוזה אצל הסוכן רוברטו בן שושן ויחד ניסו למנף את הפוטנציאל של הלהקה. "הסיסטרס" עברו אודישן ב"אקס פקטור", ושם היא ניצבה בפני דילמה כיוון שבהפקה היו מעוניינים רק בה ולא באחיותיה. לבסוף דורין מחליטה להמשיך עם הלהקה. במהלך הסדרה נרקם קשר רומנטי בין דורין לאסף גורן, היום הם כבר לא בקשר רומנטי, אך הם חברים טובים.
מקום מגורים: "עברתי לגור בת"א בעקבות הסדרה".
מקום עבודה: "אני ממלצרת בבית קפה/מסעדה בשם 'ג'אבה' ברחוב בן יהודה בת"א. בשנתיים האחרונות הנחתי בערוץ 24 פינת תרבות ומוזיקה והשתתפתי בסדרת הנוער 'כוכב הצפון' של yes".
עיסוקים נוספים: "התחלתי ללמוד מוזיקה בבית הספר 'מיוזיק' בת"א. אני עובדת על אלבום סולו ובעוד כחודשיים אני עתידה להוציא סינגל ראשון בשם 'ימים של אושר'".
זוגיות: "כרגע אין לי חבר".
מה היית משנה בסדרה? "אני מאוד מרוצה מהתוצאה ולא היית משנה כלום".
אם היית לשעה ראש עיריית ת"א, מה היית משנה בעיר? "את יוקר הדיור, אי אפשר להתעלם מזה, חייבים לעשות משהו".

אסף גורדון (23) עונה רביעית - אסף, אלוף אירופה כרקדן ברייקדנס, מנסה בסדרה להשתלב בתעשייה כמלהק לתוכנית הכישרונות המוזיקלית "אקס פקטור". בהמשך התוכנית הוא מנהל רומן עם המשתתפת דורין עדיאן.
מקום מגורים: לוס אנג'לס
זוגיות: "כרגע לא. אני מתרכז אך ורק בהגשמת החלום שלי ובבניית הקריירה הבינלאומית".
מקום עבודה: "אני עובד בדוגמנות וחתום בסוכנות הטאלנטים 'וילאמהינה לוס אנג'לס'. מופיע כרגע בתכנית הריאליטי "so you think you can dance", של ערוץ FOX, עובד על אלבום המוזיקה הראשון ובונה תשתיות להופעות על במה שאני מתכנן בשיתוף הסוכנות שלי".
עיסוקים נוספים: "מאז ומתמיד אני רואה את עצמי כמנטור, כזה שמחדיר מוטיבציה בצעירים ובבני נוער. אני יודע לדבר עם צעירים, להחדיר בהם את הרעל לכבוש יעדים שהם לא מצליחים להשיג, מדריך אותם להגשים את החלומות. אני אוהב לרקוד ולאתגר את עצמי, אני חי במה. חי מוזיקה והשילוב ביניהם מנצח – מוזיקה, מוטיבציה וריקוד".
מה היית משנה בסדרה? "הסדרה עשתה לי רק טוב. היא נתנה לי את הבמה לספר את סיפור חיי ולתת השראה לבני נוער, בנוסף להראות את האישיות שלי ואת דרך החיים שלי. הכרתי את הבנות המדהימות והייתה לי חוויה ענקית ומדהימה שלא אשכח בחיים. לא הייתי משנה בסדרה כלום".
אם היית לשעה ראש עיריית ת"א, מה היית משנה בעיר? "את היחס וההתחשבות בדור הצעיר מבחינת מגורים, יוקר המחיה, מקומות לטיפוח אומנות בקרב בני נוער. מאוד קשה להסתדר בעיר, במיוחד כשאתה צעיר עם שאיפות ומטרות לגדול ולהשפיע. הייתי פותח עוד מתנ"סים בסבסוד לתושבים שלא מסוגלים לשלם.
"הייתי משקיע בנוער ובאמנות. כי כמו שהריקוד הציל אותי ונתן לי הרבה, הוא יכול לתת גם לאחרים".

המשך בעמוד הבא

פז אגמון (24) עונה רביעית - פז מתחילה בסדרה לעבוד לראשונה בחייה ומתמודדת מול קים על תפקיד כתבת שטח של xnet. על התפקיד היא ויתרה והחלה לעבוד כמפיקת אירועים תחת חסותה של אירית רחמים.
מקום מגורים: תל אביב
זוגיות: "לאחרונה יצאתי מזוגיות של חצי שנה".
מקום עבודה: "אני שדרנית ספורט בתחנת הרדיו 91FM ואני משווקת להם את הרדיו ואחראית על כל עניין הפרסום. בנוסף, אני משווקת את משרד עורכי הדין 'אגמון' בת"א שנמצא בבעלות המשפחה שלי".
עיסוקים נוספים: "אני סטודנטית לתקשורת, סיימתי לימודי משחק בבית ספר 'טכניקה'. אחרי התוכנית שיחקתי בכמה פרקים בסדרת 'הקלמרים' בערוץ הילדים".
מה היית משנה בסדרה? "הייתי משנה את העובדה שהוציאו אותי קצת הרעה והביצ'ית, אנשים לא אוהבים לראות אנשים שמצליחים. הייתי משנה קצת את העלילה, כי אני ממש לא כזו בחיי היום יום. פרט לכך, לא הייתי משנה הרבה. אני מאוד אוהבת את האנשים ואת ההפקה ובכלל את התוכנית. אני חושבת שהתוכנית מעולה, חוץ מזה שהיא לא מראה את החיים האמיתיים. כשמגיעים לתל אביב לא נכנסים ישר לתעשייה, צריך לעבוד מאוד קשה. אני נכנסתי לעבוד בתעשייה אחרי עבודה מאוד קשה ולא בזכות התוכנית".
אם היית לשעה ראש עיריית ת"א, מה היית משנה בעיר? "הייתי מייצרת עוד חניות, זה בטוח".

קים דיין (22) עונה רביעית - בסדרה היא מתמודדת עם פז אגמון (משתתפת נוספת) על תפקיד כתבת שטח ב- xnet. קים זכתה בתפקיד ועובדת תחת חסותה של המעצבת טובל'ה.
מקום מגורים: פתח תקווה
זוגיות: "אני בזוגיות תשעה חודשים".
מקום עבודה: "אני עובדת על פרויקט שלי, אני רוצה לפתוח סטודיו לעיצוב אופנה".
עיסוקים נוספים: "למדתי עיצוב אופנה ב- 6B בת"א, לאחר שהתוכנית הסתיימה".
מה היית משנה בסדרה? "הייתי מעדיפה להשתתף בסדרה היום כשאני יודעת כבר פחות או יותר מי אני ומה אני רוצה. בצילומים הייתי בקושי בת 19, הייתי המשתתפת הכי צעירה. היה לי קשה, זאת הייתה הפעם הראשונה שלא ישנתי בבית יותר מלילה אחד. לא ידעתי לבשל, לא ידעתי כלום, היה לי ממש קשה שם, כיף אבל קשה".
אם היית לשעה ראש עיריית ת"א, מה היית משנה בעיר? "את כל הדוחות! אני יכולה לצאת בערב ולקבל שני דוחות, אני הולכת למקום אחד, מקבלת דוח ואז כשאני חונה במקום השני, אני מקבלת עוד דוח. די עם הדוחות, רדו מאיתנו".

קוסם של מילים

הילדות הקשה בצפון, הרומן המפתיע עם צעירה חרדית, השימוש בסמים קשים והפריחה המחודשת בתל אביב. תכירו את אתגר מויאל, השם הכי חם בסצינת המשוררים ששוטפת את תל אביב

מאת: איתן אלחדז

לא מזמן הוזמן אתגר מויאל (35), לערב משוררים ביישוב הצפוני, הררית. היו שם אר־בעה אנשים וכל אחד מהם עלה בתורו לדקלם שיר ותוך כדי גם להציג את עצמו. ואז הגיע תורו של מויאל שאמר את שמו ואת עיסוקו: "אני משורר וגם פקיד קבלה בבית מלון". צריך להבין, אתגר מויאל הוא משורר מהזן הישן, כזה שהח־וויות שנצברות בחייו משמשות אותו בשיריו. חווית העוררות שעוברת על מי שקורא את ספרו החדש בעל השם המאוד סרקסטי: 'חתן פרס ישראל' (הוצ' עיתון 77) בוטאה אצל עורך הספרות, עודד כרמלי, שכתב על הספר: "כמו חכם זן שאף פעם לא ברור אם הוא אידיוט או שהוא עושה דווקא, מויאל מציע לנו שירת מחאה נגד המחאה, ומחיאות כפיים סוערות נגד מחיאות כפיים סוע־רות".

אחי הבכור מת/ לפני שעוד נולד/ אם הייתי חכם מספיק/ הייתי עושה את אותו הדבר/ הוא בטח ניחש מה מחכה לו בחוץ/ הוא בטח היה המשורר הכי טוב בעולם (מתוך "מין גנעדנום" ספרו הראשון)

בשעת צהריים אני פוגש את מויאל בחומוס של שוק הכרמל, עם עיניים מצועפות, חולצה חצי קרועה וזקן שגדל פרא. "אני עוד מנסה להתעו־רר", הוא מתנצל. ככה זה עם משו־ררים או שהמוזה באה או שהקיבה לוחצת. "חומוס זה כמו ג'וינט בצ־לחת", הוא כותב כמה שעות קודם בעמוד הפייסבוק שלו וזוכה לתגו־בות רבות. ספרו החדש של מויאל (השני בסך הכול) מעורר עניין רב גם מחוץ למיליה הספרותי. "אני מתפרנס כרגע רק ממכירת הספרים שלי. באינדיבוק הספר שלי הוא הכי נמכר", הוא מתלהב כילד ומספר לי שהוא בעצמו מכר כמה עשרות ספרים שלו בערבי שירה. מבקר השירה של 'הארץ', אילן רבינוביץ', מגדיר אותו כ"קוסם של מלים המו־דע ללהטוט המדומה שניתן לחולל באמ־צעותן". אבל כרגע אני ומויאל מנסים לסיים את החומוס ותוך כדי הוא מלה־טט בזיכרונות שלו מהילדות במשפחה המסורתית בה גדל במושבה מגדל. "זאת הייתה מושבה חקלאית שה־פכה למושבה תיירותית", הוא מספר. "הרב של המ־קום היה סבא שלי שעלה מתימן וזה השפיע במעט על אבי שהפך ליותר מסורתי כשאני נולדתי". אחיו הבכור מת עוד כשהיה בבטנה של אמו "לכן אני לא קורא לעצמי הילד הבכור".

מוייאל. "הדת מגניבה וחלק ממנה ארכאי".

"לא פלא שאני כותב שירה / לא שלכתוב שירה / זה לכתוב רק כשרע / אבל כמה טוב כבר יש פה"

שירה הוא עושה מגיל שנה וחצי. "אני הייתי אומר ואימי החליטה שזה מספיק טוב כדי להכניס זאת לאסופה מאת 'חווה אמנו'". את השורשים לפגיעות הגדולה שלו, כמו גם לרגישות שלו, ניתן אולי למצוא בהתעללות שעבר בגיל חמש וחצי. "קצת נדפקתי מזה", הוא מסביר, "העיפו אותי מבתי ספר תיכוניים ומשתי פנימיות ולא הסתדרתי באף מסגרת. הציונים שלי היו בסדר, אבל הייתי חצוף ולא מובן, מן עוף מוזר כזה של הכיתה". בשלב מסוים הוא עבר לפנימייה צבאית. "זו מן תקופת אסקימו לימון כזאת – היינו מבריזים ויורדים לכנרת. כשכולם היו מציצים למ־פקדת וכמו־בן שרק אותי תפסו". אחרי הצבא הוא הצטרף לצוות בידור, שם עבד במשך שש שנים כדי.ג'י, מצחיקן ורקדן.

אחרי שבידר עצמו לדעת, חתם אבטלה. "ירדתי לתל אביב, חייתי בקצה התחנה המרכזית והתחלתי לנסות סמים. הרואין, חגיגת ועוד, זאת הייתה נפילה רצינית עבורי". כל הזמן הזה המשיך לכתוב שירים, התפרנס כנהג של נערות ליווי וגר ברחוב פין. עד שהמשפחה באה וחילצה אותו. בשנת 2009 הוא נכנס לגמילה בבית חם בקרית ים. כשיצא משם לא חיכה לו כלום. "ישבתי בבית בוהה בח־לונות", הוא נזכר. אבל אז, סיפור חייו קיבל טוויסט מעניין: כשהיה בגיל 30 פנתה אליו דרך הפייסבוק נערה חרדית בת 18. "היא אמרה לי שאני יפה כמו אלוהים ואני הייתי בשיא של להיות אבוד אחרי החור הגדול שהשאירו הסמים. היא חשבה שאני הזיווג שלה ואני אמרתי שזה

מאוד רומנטי", הוא אומר. היא הייתה מאמינה אדוקה ומויאל בקו־שי האמין במשהו ובכל זאת "היינו נפגשים במגדל והייתי מכין לה אוכל וגם פה ושם גם מתנשקים. לא האמנתי שזה קורה לי - אני הפרחח האתיאיסט נשבה ביופייה של ילדה חרדית בת שמונה עשרה".

אבל לסיפור הטוב יש סוף, איך נאמר, לא ממש משמח: "אחרי שהיא אמרה לי שהוריה לא מסכימים לכל העניין הייתי שבור מזה". אלף שירים וסבא רב אחד לא הצליחו לעשות את מה שנערה אחת עשתה לו: "חזרנו להיפגש בהיחבא ואני התחלתי לשמור שבת כדי להראות לה שאני רציני. ראיתי גם כל מיני סרטוני החזרה בתשובה ברשת והת־חלתי להתעניין בגמרא – משך אותי כל העיסוק הלוגי-שכלי שיש שם". ואז הוא עשה עוד צעד: "אמרתי לעצמי אולי אלך ללמוד כמה זמן בישיבה והוריה יקבלו אותי, ובכלל הבגדים הללו (חליפה חרדית) מחמיאים לי". מויאל נכנס לישיבת 'אור שמח' בירושלים, ישיבה לבעלי תשובה, שם למד במשך שנה. "התקרבתי לדת וממש התפתחתי בלימוד הגמרא שזה כושר למוח". אלא שלא הכול היה שמח 'באור שמח': "בשלב מסוים הבחורה עשתה לי תרגיל 'רבי עקיבא', היא עזבה אותי ואני חשבתי שהיא בו־חנת את אמונתי ואולי היא תחזור בסוף". היא לא חזרה ועם הזמן הספק החל לכרסם בו. "הדת מגניבה וחלק ממנה ארכאי, אבל בשלב מסוים לא יכולתי יותר עם אלוהים כי האמונה הבסיסית לא הייתה אצלי". אחרי שנה, בחנוכה, באמצע ארוחת הצהריים, תפס מויאל את הגיטרה וברח הביתה. "רק אחרי חודש הורדתי את הח־ליפה, ואחרי חצי שנה גם את הפאות".

"שיר שצריך לחפש בו מש־מעות / מה הקטע / למה לא תיתן לי בעיטה לפנים / אם נעים להכיר"

אנחנו עולים לדירתו הקטנה שממוקמת בלב שוק הכרמל, אליה נכנסים דרך דלת קטנה אחרי שעו־ברים בין הדוכנים. שם בדירה עוד לפני סידור הדברים הוא תופס את הגיטרה ומנגן לי שיר ואני כבר לא יודע מי זה מויאל. "פעם הייתי מרו־קאי-תימני, אחר כך צבר ישראלי, היום אני לא יודע כמה אני כזה. אני אנטי שיוך, אנטי שורש, אתיאיסט שגר בעולם עם גבולות שאנשים המציאו".

אחרי הפלירט עם אלוהים הוא עבד כסוקר ("העבודה הכי גרועה בחיי"), לאחר מכן עבד כשנתיים במלון גולן בטבריה. לפני חצי שנה בעצת ידידו המשורר יחזקאל נפשי, עקר לתל אביב כדי לפרסם את ספר שיריו שפותח לו דלתות. הוא אפילו הוזמן לחוג ידידים שוחרי ספרות אצל המ־בקר בני ציפר.

בשנים האחרונות ישנה עדנה למה שקרוי 'שירה מזרחית', בועטת, מחאתית וכועסת, אבל גם כאן מויאל לא רוצה לשחק את התפקיד שמצפים ממנו. "אני שונא הגדרות, זה מציק לי ומגוחך שאנשים נת־פסים לזה. אני יוצר מתוך החופש ומתוך הלבה ואנשים כמו חבורת 'ערס-פואטיקה' חיים בתוך הגבולות שהם המציאו: שלהם שיר אחד שהם רצים איתו ומדברים על 'לקחו לי ושתו לי'. זה לא שאני טוען שאין קיפוח, אבל בית חרושת שלם לאותו השיר?".

"האפליה היא לא בין מז־רחים לאשכנזים/ היא בין מכוערים ליפים / רזים לשמנים / נכונים ולא נכו־נים / היא עמוקה מהגזע/ היא מתחילה באפליה בין לילה ליום..../

ואם בשירה מזרחית עסקינן, יהיה מעניין לשמוע את דעתו של מויאל על מלחמת התרבות שמתנהלת לא־חרונה בין שרת התרבות, מירי רגב, לבין האמנים: "שרת התרבות לא רצתה לקבל את הספר שלי בתואנה שאסור לה לקבל מתנות, אבל עזוב אני מצדיק אותה על כך שאמרה שהאמנים הם קפוצי תחת. אנחנו באמת חיים בתוך בועה מפגרת ולא רואים שמסביבנו מתנהלת מלחמת קיום קשה".

בסקאלה הפוליטית קשה למקם את מויאל: "אני טיפוס ימני בי־טחוני ושמאלן חברתי: בבסיס חינכו אותי כימני, עבר זמן והפכתי להיות שמאלני, אבל אין מה לע־שות - המדינה הופכת אותך לימני כי אתה מבין שהסכסוך שלנו הוא אפילו לא חצ'קון על הבעיה הזאת שנקראת מלחמת התרבויות שהמז־רח מנצח בה".

מויאל. "אני טיפוס ימני ביטחוני ושמאלן חברתי"

שש אחרי המלחמה

שש שנים בדיוק אחרי הרצח הנורא בבר נוער, כינסנו השבוע חלק מהמייסדים כדי לשמוע איך הפך המועדון הקטן לסמל עבור הקהילה הגאה בתל אביב

צילומים: איתן אלחדז

שיר נחמיאס (מימין) ומיי וייסמן. העצב שנשאר

מאת: שני ארנהיים

זה קרה לפני עשור, שמונה נערות ונער אחד, כולם מהקהילה הגאה, ישבו בבניין אגודת הלהט"ב בתל אביב כשהם זורקים לחלל החדר רעיונות והצעות של שמות למועדון החדש לנוער שהם רוצים להקים. כשאחד מהם הציע את השם "בר נוער" הרוב הטיל וטו והוחלט לחפש שם אחר. הזמן עבר, שם אחר לא נמצא וכך שמו של המועדון נשאר "בר נוער".

באותם רגעים הנערים לא העלו בדעתם שהשם שהתקבל בלית ברירה, יהיה מוכר בכל בית בישראל. לאט לאט הנוער התאהב בשם ועוד יותר במועדון שמשמש עד היום בית, מקום מפלט ומוקד בילוי להם ולנערי להט"ב רבים בארץ.

אף אחד לא הכין את הדור המייסד לכך שהמועדון שכה רצו להפוך לבית יגבה את חייהם של שני בני אדם. ב-1.8.09, בדיוק לפני שש שנים, המקום שהוקם במטרה להוות מקום מפלט, הפך למקום שאנשים נמלטים ממנו במהרה כדי להציל את חייהם. ניר כץ וליז טרובישי לא הצליחו להימלט מהכדורים שנורו לעברם ונרצחו באותו יום ארור במועדון. 11 בני אדם נוספים נפצעו. עכשיו, עשר שנים לאחר פתיחת ה"בר נוער" ושש שנים אחרי הרצח הנורא, חלק ממייסדיו חוזרים אל הימים הראשונים בהם המועדון היה עוד בגדר חלום.

מקום בטוח

"בשנת 2005, הגיעו אליי מספר בני נוער וסיפרו לי שבעקבות הגבלת הגילאים הם לא יכולים להיכנס למועדונים. באותה תקופה הייתי כתובת לבעיות של הרבה בני נוער מהקהילה הגאה", מספר שאול גונן (51) המבוגר האחראי מאחורי המיזם. "באותו הזמן, ניגשו אליי גם מספר בנות שהיו גורם מאוד משמעותי וסיפרו לי שלא מאפשרים להן להיכנס למועדון ה'מינרווה' משום שהן קטנות והן נאלצות לשבת בחוץ. התחלנו לדון בסוגיה ומיד תהינו איך נוכל להפעיל מקום כזה. הן רצו מקום שיהיה כמו בר, אבל בלי אלכוהול, בלי סמים, מקום בטוח", מספר גונן.

"כשהייתי בת 16 הייתי שותפה בוועד הנוער וזכור לי מקרה מאותה תקופה שאני ועוד כמה בנות הלכנו למועדון ה'מינרווה', שכבר נסגר מאז, אך באותה תקופה נחשב למועדון ה-לסבי של ת"א", מספרת שיר נחמיאס (27), כיום הדוברת של ה"בר נוער".

בימי חמישי הכניסה ל"מינרווה" הייתה מוגבלת לגילאי 25 פלוס, ומשלא יכלו להיכנס לשם, פנו לגונן. "אמרנו לו שאנחנו רוצות מקום מפגש שנוכל להיפגש בו, מקום שלא יהיה טיפולי ולא נצטרך לדבר בו על הרגשות שלנו, אלא שנוכל פשוט לבוא ולהכיר אנשים. באחת הישיבות של ועד הנוער שאול הצטרף אלינו ואמר לנו שהוא חשב על מה שאמרנו והוא רוצה ליזום פרויקט לנוער. הוא אמר שהוא רוצה שהנוער יחליט מה יהיה תוכנו של המקום ואיך הוא יתנהל, והבטיח לגייס לכך תקציבים. התחלנו לחשוב, חיפשנו מקום שיחליף את הפאבים של הקהילה הגאה, מקום שיהיה בלי אלכוהול ובעצם יקבל את מי שלא מכניסים אותו".

מיי וייסמן (26) מתל אביב הייתה אף היא שותפה להקמת המועדון. "יום אחד מי שהייתה אז יו"ר ועד הנוער התקשרה אליי ואמרה שהיא ושאול התחילו לדבר על איזשהו נוהל במוצאי שבת שבו יצרו מקום מפגש לנוער", מספרת וייסמן. "הרעיון היה שהמקום לא יהיה מקום שבאים להעביר בו תכנים, אלא מקום מפגש".

> **וייסמן: "הידיעה על הרצח תפסה אותי בחופשת שחרור מהצבא, בלונדון. התחושה הזאת של כאב חד בלב היא מאלה שייקח לי עוד הרבה זמן לשחרר"**

"המבנה שייך לאגודה ומשמש מקום לעובדים סוציאליים בעצם, מין מתנ"ס קטן. ידעתי שבשבתות המבנה לא עובד ושאלתי אם אפשר להשתמש בו", מספר גונן. "היו שני תנאים לכך, אחד שזה לא יעלה כסף והשני שנשאיר את המקום נקי, מכיוון שבשאר ימי השבוע יש בו פעילויות אחרות".

ספרו קצת על ההתחלה

ויסמן: "אני זוכרת שהיה קשה לארגן

אחת מהעצרות לזכר הקורבנות

חסויות, היינו ממש צריכים ללכת פיזית לאנשים שלא רצו שידעו שתרמו".
גנון: "בפעם הראשונה שהפעלנו את ה'בר נוער' הגיעו רק 11 אנשים, בפעם השנייה הגיעו 14 ובפעם השלישית הגיעו 40 בני נוער שזה המון והמקום הוא לא מקום כזה גדול. היו מקרים של אהבות נכזבות, של קנאה, של התפרצויות, אמנם לא הייתה אף פעם ממש אלימות, אבל היו מקרים של עצבים וכמעט מכות שגם עם זה היה צריך להתמודד.
מי שעובד עם נוער ומתבגרים יודע שה־כול מועצם ודרמטי בגיל הזה. אין ספק שהיו רגעים לא פשוטים בהקמה, אך כשמקבלים פידב־קים חיוביים ובאים ילדים שנים לאחר מכן ואומרים שהצ־לנו להם את החיים ההרגשה מדהימה. "כשאני דולה מהזיכרון אני נזכר בנערה שאמרה לנו עם דמעות בעיניים שאנחנו המקום היחידי שחגג לה יום הולדת, או כשהורים באים ומלווים את הילד שלהם ואומרים שהם מרגישים שאצלנו הוא בטוח, זה בהחלט עושה את זה. גם כשנער אומר לנער אחר להוריד את הרגליים מהספה נניח, זה ממלא אותי אושר, כי זה אומר שהוא לא מרגיש כמו בהרבה מקומות אחרים שיש. המקום הזה הוא בית, זה כל השוני, בני נוער אמרו 'זה הבית השני שלי'".

מה הכי היה חשוב לכם בחזון של המקום?
וייסמן: "שזה יהיה מקום שכל אחד יכול לבוא אליו, שיקבל את כולם. ראיתי ב'בר נוער' מטרה מאוד חשובה, חשבתי שלנערים וגם לי צריך להיות מקום שיאפשר מפגש, אבל נוצרה פה קהילה".
נחמיאס: "חשבתי שזה חשוב שיהיה לנערים מקום, כשאנחנו מפוזרים בצופים, במערכות החינוך או בכל מוסד אחד. אם לדוגמה יש פעולה בצופים על הדייט עם חבר שלך ואת יודעת שלך בכלל יש חברה, זאת הרגשה לא נעימה, זה ממסד אותך כשונה. כבן נוער אתה רוצה שיהיה מקום שתרגיש בו שווה בין שווים. את רוצה להחזיר לחברה שלך את היד מבלי שזה ייראה פרובוק־ציה ויעשו מזה עניין גדול וזאת המטרה של המקום הזה".

שאול גונן. "הייתי כתובת"

"חשוב לי להעביר מסר לבני הנוער שלמרות התחושה שלהם עד היום, במדינת ישראל יש עדיין הרבה מאוד הומופוביה, עדיין הקללה הכי נפוצה בבית הספר היא 'הומו', ונורא חשוב שהם ידעו שהם לא לבד", אומר גונן. "מקומות כמו ה'בר נוער' או ארגון הנוער הגאה הם בהחלט ההתחלה של איך להרגיש לא לבד. אין מה להתבייש, אפשר להגיע, להיכנס לא־תרי האינטרנט ולדבר, תמיד יהיה מישהו שיעזור".

הרצח הבלתי נתפס

במוצאי שבת, לפני שש שנים הקלפים במו־עדון נטרפו, המקום שמטרתו הייתה להש־כין שלום ולקבל את כולם, הוכתם בדם.

תיארתם לעצמכם שדבר איום כמו הרצח יכול לקרות ב"בר נוער"?
נחמיאס: "כשחשבנו על ההקמה של המקום, לא תיארנו לעצמנו שיק־רה הרצח הנוראי, לא חשבנו שזה מסוכן, אולי היינו תמימות מדי. יש לי חבר טוב שמסתובב עד היום עם כדור ברגל מכיוון שאי אפשר להוציא אותו".
וייסמן: "הידיעה על הרצח תפסה אותי בחופשת שחרור מהצבא, בלונ־דון. התחושה הזאת של כאב חד בלב היא מאלה שייקח לי עוד הרבה זמן לשחרר. יצרנו את המועדון כדי של־נוער להט"ב יהיה בית, גם אם זה רק פעם בשבוע. מישהו נכנס לשם וניסה להרוס את הבית הזה בנוסף לנטילת חייהם של ילדים. זה שעד היום לא תפסו את הרוצח זה בלתי נסלח ונת־פס. נרצחו ילדים והמשטרה ויתרה".
מתי היה הרגע שהבנתם שהצלחתם?
וייסמן: "עברתי ביום שבת אחד ליד ה'בר נוער' וראיתי שם עשרות בני נוער, זה היה השלב שאמרתי לעצמי: 'טוב עברו כבר שנתיים מאז שהק־מנו את המועדון והוא עדיין עובד'. זה משהו שצריך לתת לו זמן ולראות שהוא נשאר, יש הרבה יוזמות כאלה בת"א שלא מחזיקות".

תעלומת הרצח

במוצאי שבת ה-1.8.09 התפרץ אלמוני חמוש ולבוש בבגדי הסוואה למוע־דון ה"ברנוער" וירה בנוכחים במקום. בעקבות הירי המועדון נסגר לתקופה של כחודשיים. חקירת הרצח שהייתה מהיקרות במדינה, הוטלה על היחידה המרכזית בת"א. כארבע שנים לאחר ביצוע הרצח, טען צעיר המוכר למש־טרה, זאור חנקישייב, שהוא מכיר את החבורה שהשתתפה ברצח. בכך הפך לעד מדינה והמשטרה הפעילה אותו כסוכן סמוי במשך חודשיים וחצי. ביוני 2013, לאחר מעקב צמוד, עצרה המשטרה את החשודים ובראשם חגי פליסיאן, נגדו הוגש כתב אישום באשמת ביצוע הרצח. על פי כתב האישום, פליסיאן תכנן את הפיגוע לאחר שאחיו הצעיר, שהיה באותה עת בן 15, טען בפניו כי הגיע למקום בטענה שהוא בן 20 וקיים יחסי מין עם מנהל המקום. פליסיאן התכוון לפגוע במנהל המועדון שלא נכח במ־קום בעת האירוע ולכן ירה לכל עבר על הנוכחים. בפברואר 2014 נעצר עד המדינה בעקבות מידע חדש שהתגלה וממנו עלה החשד שהוא בדה חלקים מעדותו. במרץ 2014 בוטל סופית כתב האישום. חגי פליסיאן שוחרר לביתו לאחר תשעה חודשים בהיעדר ראיות הקושרות אותו לרצח.
בעקבות קריסת התיק נגד פליסיאן נותר הרצח לא מפוענח ואין בידי המשטרה חשודים נוספים. הרוצח או הרוצחים נותרו עדיין חופשיים.

קנביס

חומר טוב

תכירו את חברת ונקו שכל ייעודה הוא לממן את הפיכת הקנאביס לחוקי * לא תאמינו איך הם מתכננים לעשות את המהפכה

מאת: רועי רובינשטיין

בזמן שכמעט כל כלי תקשורת בישראל סיקר בהרחבה בחודש שעבר את הצהרתו של המפכ"ל היוצא, יוחנן דיינון, בעניין הסמים הקלים וכוונתו לבדוק מתן אישור חוקי לכך בארץ, שלושה צעירים תל אביביים כלל לא התרגשו מהאמירה. מדובר היה באלעד וולף, יניב אפרים ואייל אקרמן, שלושת מייסדי מיזם "ונקו" ששוטף בחודשים האחרונים את תל אביב והאינטרנט.

השלושה הקימו בחודשים האחרונים חנות וירטואלית למכירת ניירות גלגול, מצתים וכן גריינרים, כשכל הכסף שנאסף מהמכירות עובר למלחמה למען אישור הקנאביס בישראל כחוקי. השבוע הם טוענים כי מילותיו של המפכ"ל לשעבר ריקות מתוכן ממשי. "זה עניין שיטתי אצל כל מי שיוצא ממסגרות כאלו", טוען וולף, "הוא פשוט אומר דברים שהוא לא יכול היה להגיד בתור השוטר מספר אחת. זה לא מפתיע, רק חבל שזו הודעה ריקה מתוכן כי הוא לא יישם דבר וחצי דבר בשביל המאבק הזה במהלך כהונתו".

וולף הוא אולי היזם הפוליטי ביותר מבין השלושה. הוא תל אביבי, עם עבר של ילד טוב רעננה, פעיל מרצ וישראל חופשית וכן בוגר קרב טרי עם חבר הכנסת אורן חזן לפני הבחירות האחרונות. לדברי וולף, המיזם החדש נועד להיות הגב הכלכלי החדש והרחב ביותר למאבק בעד השימוש בקנאביס בישראל, כאשר כל שקל שייכנס לקופת ונקו יופנה ישירות למען המאבק לאישור הקנאביס בכנסת.

"התחלנו את החברה בעזרת מימון המוני באינטרנט במטרה לגייס את הכסף, ומאז כבר גייסנו כ-22 אלף שקלים, אבל המטרה שלנו היא גדולה הרבה יותר", הוא טוען. "אנחנו מוכרים מוצרים שצרכני הקנאביס ממילא קונים כמו ניירות גלגול, מצתים וגריינרים. אנחנו אומרים להם: 'אם כבר לקנות אז בואו קנו אצלנו ובמקום שהכסף יגיע לידיים של בעלי הון הוא יועבר למטרה שככל הנראה אתם תומכים בה - לגליזציה'. בכסף שנאסוף נרים שלטי חוצות בעד הלגליזציה, נגיש עם רופאים שיוכלו לאשר את מה שכולנו יודעים, נממן הפגנות לטובת הנושא ונצליח להכניס לוביסט שלנו לכנסת".

איך אתם למעשה מחברים בין הרווחים שלכם למסר הפוליטי?

"צריך להבין שהפוטנציאל העסקי פה הוא עצום, בארץ יש כמיליון צרכנים, כך שגם אם חצי מהם יקנו דרכנו את נייר הגלגול או המצת, יהיה מדובר ב-5 מיליון שקלים שילכו למען המטרה בכל חודש, ולא לכיסים של אנשים שרק רוצים להרוויח. אנחנו, המייסדים, לא ניקח רווח לכיס".

וולף. "אנחנו מוכרים מוצרים שצרכני הקנאביס ממילא קונים"

במה אתם שונים מעשרות גורמים אחרים כמו החבר'ה של דור האמת בזמנו שנלחמו על הלגליזציה של הקנאביס?

"בפשטות, בדרך ובחשיבה, וגם בכסף. עד היום היו כאלו שעבדו בכנסת למען המטרה אבל לא באו עם כסף ולבסוף נבלעו מול המנגנונים הגדולים של הלוביסטים שהם נגד הלגליזציה של הקנאביס. אנחנו מכירים את כל הגופים שפועלים למען המטרה כבר בכנסת, ואנחנו עובדים איתם בשיתוף פעולה. אנחנו למעשה רוצים להיות הגב הכלכלי של המאבק.

"כל מי שניסה בעבר להעביר חוקים בעד בכנסת נלחם בטחנות רוח בלי פן ביד, בלי כסף. אנחנו כולנו אנשים שמכירים את הפוליטיקה מבפנים ורוצים לנצח את המאבק במגרש הנכון ולא לשחק מחוץ למגרש כפי שהיה עד כה. אנחנו באים לשחק במגרש של הגדולים, זה שבו גם המתנגדים לקנאביס משחקים בו ועם הכוח הכלכלי שלנו נביא את השינוי".

וולף וחבריו, אשר קונים את החומרים שהם מוכרים ממפעלים בחו"ל, מאמינים כי כבר בשבועות הקרובים, לאחר שיצרפו למיזם שלהם עוד כמה מאות משתמשים, הם יוכלו להתחיל לפזר את מרכולתם גם בפיצוציות השונות בעיר ובכך להגדיל את הכנסותיהם ולחתור אל עבר המטרה האמיתית של המיזם.

אתה מאמין שבעזרת ונקו תהיה לגליזציה בישראל כבר בקדנציה הנוכחית?

"יש לזה פוטנציאל אמיתי ואני מאמין שאפשר להביא לשינוי מהיר של החקיקה כי יש לנו בכנסת הזו שותפים פוליטיים לדרך. עכשיו זה עניין של לחץ ציבורי ושל כסף שיאפשר גם לאנשים שבעד להשמיע את קולם. עד היום אנשים בעלי אינטרס כלכלי שרצו למנוע את המהלך הצליחו, עכשיו יש לנו דרך חדשה לנסות להשפיע. אם זה לא יקרה בקדנציה הזו, אז בקדנציה הבאה".

> צריך להבין שהפוטנציאל העסקי פה הוא עצום, בארץ יש כמיליון צרכנים, כך שגם אם חצי מהם יקנו דרכנו את נייר הגלגול או המצת, יהיה מדובר בחמישה מיליון שקלים

מדור משפטי

הפרקליטים לרשותך

חטיפת ילדים על-ידי הוריהם

בית המשפט פסק: הקטינה חייבת לחזור לאנגליה, אך אביה לא יהיה רשאי לראותה

עו"ד גיא אופיר

דפנה - ילידת ישראל, ואדם יליד אנגליה הכירו במהלך חופשה בה שהה אדם בישראל, התאהבו והפכו לבני זוג. בתום כשלושה חודשי מגורים משותפים באילת, עזבו אדם ודפנה את הארץ בדרכם לאנגליה. באנגליה נחשפה לעיני דפנה אישיותו האמיתית של אדם: איש אלים, אובדני, בטלן ואם לא בכך די, הרי שכמסתבר אף הורשע באנגליה - מספר שנים קודם לכן - בשל החזקה בלתי חוקית של נשק.

באהבתה את אדם לא אמרה דפנה נואש, אלא נותרה עמו באנגליה כשהיא נגררת עמו לכל אשר יוליכנה. השניים נישאו באנגליה בנישואין אזרחיים. בסמוך לכך, חלה תמורה של ממש ביחסי בני הזוג. לטענת דפנה החל אדם מגלה כלפיה יחס אלים ותוקפני, התעלל בה והשפיל אותה תוך שימוש בנשק קר. הדברים הגיעו עד כדי כך, שלטענת דפנה אנס אותה אדם לעתים קרובות ובאיומים. ברבות הימים הרתה דפנה וילדה את בתם של בני הזוג – קארה.

לאחר מסכת ההתעללויות אשר נמשכה גם לאחר הלידה, הגיעה אמה של דפנה לאנגליה ורכשה שלושה כרטיסי טיסה: לה לבתה ולנכדתה, והשלוש הגיעו ארצה.
אדם פנה לבית המשפט בישראל בתביעה להחזרת בתו בהתאם להוראות חוק אמנת האג (החזרת ילדים חטופים).

אמנת האג (החזרת ילדים חטופים)
אמנת האג היא תשובתה של הקהילייה הבינלאומית לתופעה הקשה של חטיפת ילדים על-ידי הורה אחד והעברתם למדינה אחרת כדי להבריחם מן ההורה האחר. האמנה נקלטה למערכת החוקים הישראלית, וסעיפי האמנה הינם בעלי תוקף של חוק.

בבסיסה של האמנה עומדת ההשקפה כי טובתו של הילד מחייבת את החזרתו המיידית למדינה שממנה נחטף. מטרה זו מושגת על-ידי הטלת חובה על רשויות המדינה שאליה הוברח הילד להחזירו למדינה שממנה הוא הוצא שלא כדין, ולהשאיר את הדיון בטובת הילד לערכאות המוסמכות של אותה מדינה. בכך מגשימה האמנה מטרה כפולה. ראשית, ובכך העיקר, היא מגנה על הילדים החטופים. ושנית, היא מרתיעה את ההורה מפני חטיפה, בכך שהחזרתו המיידית של הילד הופכת את החטיפה לחסרת תוחלת.

החובה להחזיר את הילד אינה מוחלטת, אלא כפופה לשני תנאים מוקדמים: האחד, האמנה חלה רק על ילדים עד גיל 16. השני, חובת ההחזרה חלה רק אם בקשת ההחזרה הוגשה תוך שנה מתאריך החטיפה. כמו כן, מנסחי האמנה ראו לנגד עיניהם מקרים חריגים שבהם נתון לבית המשפט שיקול-דעת שלא להחזיר את הילד. ביניהם, למשל אם קיים חשש חמור שהחזרתו של הילד תחשוף אותו לנזק פיזי או פסיכולוגי או תעמיד את הילד בדרך אחרת במצב בלתי נסבל. במקרה של דפנה ואדם פסק בית המשפט העליון, כי כפי שמחייבת האמנה, יש לצוות על החזרתה של קארה לאנגליה, כדי שבית-משפט אנגלי יפסוק ויכריע בשאלת משמורתה ובשאלה היכן תתגורר לעתיד לבוא. עם זאת, קבע בית המשפט תנאים דרסטיים אשר יבטיחו את שלומה ורווחתה של קארה, ביניהם נקבע כי קארה תהיה בהחזקתה הבלעדית של דפנה, אלא אם יצווה בית-משפט אנגלי אחרת. כמו כן, בשים לב למערכת היחסים בין אדם לבין קארה, לא יהיה אדם זכאי לראות את קארה או לבקרה אלא על-פי צו של בית-משפט מוסמך.

מאמר זה נערך ע"י עו"ד גיא אופיר. שאלות ופניות ניתן להעביר במייל לכתובת: guyofir@bezeqint.net. המידע במאמר זה אינו מהווה ייעוץ משפטי או תחליף לו ואינו מהווה המלצה לנקוט אי אילו הליכים או לאי נקיטתם של אי אלו הליכים. הסתמכות על האמור במאמר זה הנה על אחריות הקורא בלבד וכפועל יוצא, האחריות לכל תוצאה, ישירה או עקיפה, בשל ההסתמכות על האמור במאמר זה, תחול על הקורא בלבד.

KDH
קן דרור & הראל
משרד עורכי דין ומגשרים
ניצן הראל
עורך-דין
סניף ראשי – חיפה
שד' המגינים 39/41
ת.ד. 513 חיפה 3326511
טל: 04-9112112
פקס: 04-9112113
info@kdh-law.co.il
סניף כרמיאל
רח' הנפח 34
ת.ד. 1166 כרמיאל
טל: 04-9118900
פקס: 04-9112113
carmiel@kdh-law.co.il

אמ
איל מגן - משרד עורכי דין
רח' הבנקים 3, ת.ד. 8, חיפה 31000
טל. 04-8643926 | פקס. 04-8645801
נייד: 052-3842143 | eyalmagen94@gmail.com

זיו באסין-בר - משרד עורכי דין
ZIV BASIN-BAR – LAW OFFICE
ייצוג חייבים בפשיטות רגל
ייצוג חייבים בהוצאה לפועל
ייצוג עובדים בבית הדין לעבודה
ייצוג עובדים בהליכי דחלות פירעון
קרן היסוד 16, ביאליק
טל: 077-7676297
נייד: 052-6743359
פקס: 153-77-7676297
מייל: ZIVBASIN@GMAIL.COM

נטו-ביט

סוכנות לביטוח פנסיוני (2006) בע"מ

• ביטוחי משכנתא • ביטוח חיים • ביטוחי בריאות • ביטוחי רכב
• ביטוח אובדן כושר עבודה • ביטוח נסיעות לחו"ל • קופות גמל
• קרנות השתלמות • ביטוחי דירה • ביטוחי עסקים • ביטוח סיעודי

סוכנות לביטוח פנסיוני שחרתה על דגלה שירות אישי
ומקצועי ללא פשרות לאלפי מבוטחיה ברחבי הארץ.
מאז הקמתה ועד היום פועלת החברה על בסיס
ערכים של חדשנות, מצוינות, מקצועיות ותפיסה
מערכתית כוללת בתחום הביטוח והפרט, תוך מתן
שירות מיטבי לכלל לקוחותיה.
החברה מייצגת את חברות הביטוח המובילות בארץ.

התקשרו ונציגנו יחזרו אליכם בהקדם:

073-7972060

קבוצת נטו תכנון פיננסי.

הנה מהגדולות במשק הישראלי במגזר הפרטי והעסקי בתחומי הביטוח והפיננסים.
מאז הקמתה ועד היום, פועלת הקבוצה על בסיס ערכים של חדשנות,
מקצועיות ותפיסה מערכתית כוללת, של שווקי ההון והביטוח בישראל על כל מרכיביהם.
מאז שנת 1993, אנחנו ב-נטו תכנון פיננסי. פועלים מתוך תפיסה חדשנית שמטרתה
להוות בית אחד ללקוח בכל ההיבטים הפיננסיים והביטוחיים הקשורים לחייו
ולמשפחתו.מומחי נטו תכנון פיננסי. מבצעים תכנון פיננסי מקיף ומפורט ללקוח,
מתוך הסתכלות כוללת על כל הפרמטרים הכלכליים של הלקוח ומשפחתו,
תוך התאמתם לו בצורה האופטימאלית והיעילה ביותר.

משרד: לבונטין 8, תל אביב
טלפון : 03-6209344 פקס: 03-6209347
שעות פתיחה : א'-ה' 09:00-17:00

אופנה

אופנה כחול לבן

יש לנו ארץ מיוחדת עם אופנה וסגנון ייחודיים. הבעיה היא שמעצבי האופנה המוכשרים נעלמים בתוך ים הרשתות והמותגים. בימים אלו פותחת את שעריה גילדת המעצבים, אשר נועדה לאגד תחתיה את מיטב מעצבי האופנה הישראליים. הזמרת מיכל שפירא עטתה על עצמה בשמחה את עיצוביהם של חברי הגילדה ויצאה לבלות. **הפקת אופנה מיוחדת.**

מאת: שירי רובינשטיין

חולצה ומכנסיים: יאנה למקין
תיק: טל קנטרו
צמידים: גלית רונדין

שמלה: דנה רוזין
תכשיטים: מורן אלהינדי

שמלה: חן בר-כליפה
תכשיטים: מורן אלהינדי
נעליים: רשת נעלי מרקו

שמלה: דנה רוזין
תכשיטים: מורן אלהינדי
סנדלים: רשת נעלי מרקו

ש.י. 2004 בע"מ
המרכז לאספקה טכנית

פנאי טיולים וקמפינג למוסדות ואירגונים

בגדי עבודה והנעלה למוסדות ואירגונים

פתרונות אחסון למוסדות וארגונים

ברגים ומייסבים

כלי עבודה

כלים לעיבוד שבבי

חלוצי התעשיה 53 מפרץ חיפה, ת.ד. 10920, מיקוד 26119

טל. 04-8401020 | פקס. 04-8404022

www.tsc.co.il | tsc2004tsc@gmail.com

עליונית ומכנסיים: זויה סנדלר ל Dezsign
תיק: אורית דיכטר ל PLAN:D

תכשיטים: מורן אלהינדי
נעליים: רשת נעלי מרקו

טופ ומכנסיים: זויה סנדלר ל Dezsign
תיק: אורית דיכטר ל PLAN:D
תכשיטים: מורן אלהינדי

דוגמנית: **מיכל שפירא**
צלם: **שי גבריאלי**
איפור ושיער: **אומאי שיטרית, מורן פרידנר**
סטיילינג והפקה: **עינת רוטפוס לגילדת המעצבים**
הצילומים התקיימו ב: ARIA **נחלת בנימין 66**

סיור לוקיישן

דורון טלמון אנד דה סיטי

החודש לקחנו את דורון טלמון, סולנית להקת ג'יין בורדו לשלושת המקומות הכי תל אביבים בענייה

■ מאת: טל גטרייטמן

תחנה 1

שדרות רוטשילד-שינקין

דורון מבקשת ממני לחכות לה במפגש הרחובות הנ"ל. כשאנו נפגשות שם היא לוקחת אותי לנקודה מאוד ספציפית בשדרה ומספרת לי תוך כדי: "כשעבדתי לת"א בהתחלה גרתי בצפון העיר עם אחי, אבל לא הרגשתי שאני באמת גרה בת"א. זאת הייתה תקופה בוסרית שלי, ישר אחרי הטיול הגדול של אחרי הצבא ובואי נגיד שלא כל כך התחברתי בהתחלה. הכול היה נראה לי גדול וזר למי שגדלה כל חייה במושב קטן ברמת הגולן.

למה עברת לעיר?

"עברתי לעיר כי התחלתי ללמוד ברימון. וכמו שאמרתי, לא אהבתי אותה וכל הזמן רציתי לחזור הביתה ואז אימא שלי אמרה לי להסתכל על העיר כאילו זה חו"ל. כאילו אני עדיין בטיול אחרי הצבא. פתאום התחלתי לראות דברים אחרת. אני זוכרת שהחלטתי באמת לחקור את העיר כאילו אני תיירת. לא אהיה כמו כל התל אביבים שחיים פה שנים ולא שמים לב מה יש להם מתחת לאף. הסתובבתי כאן בשדרה הזאת והרגשתי בחו"ל. ראיתי כמה חבר'ה משחקים משחק מצחיק כזה במגרש חצץ (פטאנק) ניגשתי אליהם ופשוט התחברנו.

הרגשתי כאילו שאני בסרט שבו אני מכירה אנשים מבוגרים וחדשים בחיי. שיחקתי איתם כאן כמה שעות והרגשתי שאני ממש חיה את העיר באותה שנייה. קבענו שנעשה את זה בכל יום שני. מעולם לא חזרתי ...".

תחנה 2

רחוב יהודה הלוי

"בשנה השנייה שלי ברימון, החלו לקרות דברים מעניינים מקצועית וחברתית, ובעקבות כך עברתי למרכז העיר. התחלתי לאהוב את ת"א הרבה בזכות הבית שגרתי בו - פה גרתי בקומה השנייה", דורון מצביעה לעבר הבניין שעובר בימים אלה שיפוצים עמוקים כפי שניתן לראות, "שימי לב לעץ העקום ככה הוא היה וככה הוא נשאר. החלון שלי היה עם מרפסת אישית. פינה קטנה שלי מהחדר".

אפשר להגיד שהמקום הזה נתן לך השראה לכתיבת השירים?

"בהחלט כן! כתבתי במרפסת הזו המון. אחת הסיבות שהייתה לי השראה היא שבדירה הזו היה לי מפגש של עיר מול הטבע - הסלון היה על הרחוב - בצד היותר סואן של העיר. אבל כשנכנסתי לחדר ויצאתי למרפסת הקטנה שלי, הנוף שהיה לי מול החלון זה מגרש ריק שעדיין לא בונים עליו עקב סכסוך. נכון שזה לא טבע של רמת הגולן, אבל לחיות אל מול מגרש ריק, קרוב לעצים שבחצר...זה גם סוג של טבע בתוך העיר הזו. אז כל המפגש הזה נכנס לי למרב השירים שאנשים מכירים. יש משפט שכתבתי בזכות זה: 'געגועים לנוף כנרת יושבים איתי לקפה'. עדיין לא מצאתי את השיר הנכון להכניס אותו, אבל זה גם יקרה".

תחנה 3

הסנדוויץ' של איציק ורותי

המקום עצמו מסכם לנו את המדור. סיור שכולו מתבסס על חוויות ראשוניות בת"א. אנו מנסות להתרכז בשיחה תוך כדי ששני גברים מבוגרים בוהים בנו ומתחילים לשיר את השיר שהזכרתי בהתחלה. אחרי שכולנו מתאהבים והלבבות שבשמיים מתפיידים באוויר אנחנו שבות לשוחח.

אנחנו בבוטקה סגור של סנדוויצ'ים? קצת מוקדם להיסגר לא?

"זה בדיוק העניין! שהוא סגור", היא מספרת, "אני זוכרת שהשווצתי בפני החברים שלי, חברי הלהקה, שאני מכירה את המקומות הכי טובים בעיר כי אני גרה כאן מספיק זמן כביכול. הם אמרו לי 'אין סיכוי שאת מכירה את המקום הכי טוב בעיר כי רק תל אביבים שנולדו כאן מכירים'. מסתבר שהסנדוויץ' של איציק ורותי זה מוסד תל אביבי ותיק שפתוח רק בין 3:00 לפנות בוקר ועד 10:00 בבוקר".

והיית באמת הולכת לאכול סנדוויץ' ב-3 לפנות בוקר?

"בתקופת ההתקרחנות שלי היינו יוצאים לבלות וחוזרים שיכורים. בדיוק בזמן הזה אני ובן זוגי הכרנו והתחלנו להתקרב - ההתאהבות הראשונית בינינו החלה לקרות ממש כאן על הספסל בזמן שהמתנו שאיציק או רותי יגיעו ונאכל סנדוויץ' טוב. היינו חוזרים אחרי הבילויים ומחכים עד אור הבוקר... לא יודעת מה היה יותר מרגש - להמתין יחד לסנדוויץ' או לאכול אותו".

ת"א מזמן לא נראית לי כה מתוקה ועדינה כמו שראיתי אותה בסיור עם דורון. הטיפ המקסים של אמה - להסתכל עליה לפעמים כמו תייר מחו"ל רלוונטי לכולנו. תרימו את היד אם גם אתם לפעמים מרגישים בה זרים, סקרנים כל הזמן ומופתעים ממנה. הרמתם יד? יופי! צאו לחקור ולשחק פטאנק בשדרה.

ההופעות הקרובות בעיר של דורון טלמון:
18.8- זאפה, תל אביב
19.9- בארבי, תל אביב.

צומת לימודים בע"מ

ללמוד לחכות!

מכללת צומת לימודים פועלת בפריסה ארצית, בעשרות כיתות לימוד בכל רחבי הארץ, מאילת ועד קריית שמונה, במרבית המקרים תוך הבאת הקמפוס אל הלומדים ולא את הלומדים אל הקמפוס. צומת לימודים הינה חלק מקבוצת חברות בעלת איתנות פיננסית, המאפשרת פעילות רחבה ובטוחה, לאורך זמן.

www.tzomet.org

ללמוד
ברחבי הארץ
לצומת לימודים מגוון כיתות לימוד בכל רחבי הארץ, כך שתוכלו להגיע אלינו בנוחות וקלות. היכנסו למפת מרכזי הלימוד ומצאו את הסניף הקרוב אליכם ביותר.

לעבוד
במגוון מקצועות
בצומת לימודים תוכלו ללמוד מקצועות הנדרשים בשוק העבודה ואשר יוכלו לפתח את כישוריכם ואת אפשרויות העבודה המצויות בישראל.

לפגוש
אנשים כמוכם
הקורסים שלנו מיועדים לאנשים מבוגרים אשר מעוניינים להרחיב את מנעד הכישורים שלהם ולעבוד בתפקיד נוסף במקום עבודתם או לפתח קריירה נוספת

להעסיק
עובדים איכותיים יותר
מעסיק יקר - אנו עומדים לרשותך בכל עת למתן כל סיוע ו/או מידע שיידרשו. צור קשר עוד היום ונשמח לסייע ולהמליץ לך על מגוון הקורסים שלנו.

נולד מחדש

שנה וחצי אחרי ההתמוטטות ההיא, השף רפי כהן פורח * בראיון מיוחד הוא מספר על התקופה הקשה שעבר, על החשק לבשל שנעלם וחזר בגדול ועל הדור הבא שהוא מגדל: "הם הסיבה שבגללה אני קם בבוקר"

מאת: רועי רובינשטיין

חצי שעה אל תוך הראיון, התנודות הקלות שלו על הכיסא, המבטים הקצרים לעבר דלת המטבח והשאלות שזרק לעבר עובדי המסעדה התפרצו החוצה. "בוא, עזוב שנייה את השאלות, אני חייב להראות לך את המטבח שלנו", הוא אומר לי. מסתבר שהשף רפי כהן, כמו דגי הברבוניות שהוא מגיש, לא יכול להישאר יותר מדי זמן רחוק מהמטבח והסיר של מסעדת רפאל.

בהרף דחיפת דלת וכניסה למטבח הוא מקבל חיות בלתי מוסברת, עיניו דומות לעיני ילד הנכנס לחנות משחקים וידיו ופיו עובדים בקצב הרבה יותר מהיר ומדויק. הוא מחלק הוראות מהירות לטבחים סביבו, נוגע במוצרים ועונה על כל שאלה שנזרקת לעברו. רגע לפני שאנו שבים החוצה, הוא מפגיש אותי עם אחד הטבחים החדשים שלו, דויד פהימה, בן 15 ממודיעין שהחליט להעביר את הקיץ שלו בעבודה קצת אחרת ממקדונלד'ס.

"דויד התקשר אליי לפני שבועיים ואמר לי שהוא רוצה לבוא לעבוד פה בחופש, הוא בא למבחן ועכשיו הוא אחד מבין 30 הטבחים של המסעדה", מספר כהן בגאווה. האיש שאצלו עברו כבר כמה שפים מצליחים ב-15 שנות רפאל, מאמין כי גם לפהימה צריך לתת צ'אנס ואולי מי יודע, הוא יפתח מסעדה אחרת יום אחד. "הילד הזה, כמו שאר השפים שלי שמגדילים ראש הם הסיבה שלי לקום בבוקר, כיף לי לבשל איתם ביחד".

הידע שיש לכהן על כל טבח במטבח שלו אינו מקרי, נדמה כי אחרי המפולת שחווה לפני שנה וחצי כאשר היה קורבן לתרגיל עוקץ של חלק מהעובדים הקדמיים במסעדה הוא השתנה ורצה להיות יותר מעורב. לא רק שהוא מבשל כמעט בכל יום במסעדה כפי שעשה בעבר, אלא שבחצי השנה האחרונה הוא הפך למנהל המטבח. "אני גאה במערכת היחסים שיש לי עם העובדים היום", הוא מספר ומכריז ששלומו מצוין. "אחרי 14 שנים רצופות, ללא קשר למקרה ההוא, קרסתי והתעייפתי נפשית ופיזית. אני המסעדן היחיד בארץ שעובד לבד, בלי שותפים ויחד עם מה שקרה לי זה היה קצת יותר מדי. היום אני מסתכל על זה בצורה בוגרת ולא אמוציונאלית, עשו מהסיפור ההוא יותר משהיה בו, אבל יש לי פה צוות חדש וטוב ועימו אני עובד".

"הייתי בדיכאון"

כהן (39) החל את דרכו במטבח בגיל 13 ובגיל 21 כבר היה שף ראשי של מסעדה. הוא יכול להתפייט דקות שלמות על נתח הבשר המושלם או על תבשיל שלמד מבית סבתא. אך אם יש נושא אחד שהוא מתרחק ממנו כמו מאש, היא אותה מעילת ענק שקרתה מאחורי גבו במסעדה ושבגינה נאלץ לסגור אותה לעשרה ימים לפני שנה וחצי. מעילה שבעטיה אף התמוטט נפשית.

"זו הייתה תקופה מאוד לא קלה עבורי", הוא נזכר, "חברי השף שאול הברון, האיש שלמעשה לימד את כולנו מה זה אוכל בארץ ובאופן אישי לימד אותי הכי הרבה בחיים, הלך לעולמו, כמו גם חבר יקר אחר שלי, ד"ר לנדאו. הם מתו לי בהפרש של שלושה חודשים, והייתי במשבר. אלו היו האנשים שאיתם הייתי עושה הכול, היינו אוכלים יחד פעם בשבוע ונפגשים כל יום.

אני זוכר איך הייתי לפעמים רואה חתיכת בשר יפה ומשאיר אותה בצד להם, לארוחות שלנו. מאז ששאול הלך אין לי פרטנר להתקשר אליו בלילה וללכת לאכול. הוא זה שנתן לי את הלגיטימציה ללכת לאכול גם כשאתה לא רעב ולעזוב את המסעדה שלי

רפי כהן. "כשיהיה שלום, אולי יהיו פה גם כוכבי מישלן"

באמצע היום בשביל לאכול. עד ליום מותם חיפשתי מהאנשים האלו שקיבלו אותי לתל אביב כנער, אישורים. כשהם אמרו לי שמשהו טוב זה היה נותן לי ביטחון. הייתי בדיכאון ממותם, ובמקביל פתחתי את 'מנדלי' כך שנעדרתי מכאן הרבה וזה נתן פתח לכל הבלגן. לא פעם היו אנשים שאמרו לי מאז שאם הם היו בחיים לא היה קורה לי כלום".

במרחק הזמן, יכולת למנוע את זה?

"לא, מה למנוע את הבגידה? יכול להיות שאם הייתי כאן יותר אז כן, כי ההיעדרות שלי גרמה לאנשים לעשות דברים, אבל אין לי ייסורי מצפון על זה".

זה אתה יושב פה איתי היום בחמארה, זה ניצחון שלך על אלו שניסו להפיל אותך?

"בוודאי, המסעדה קיימת, והיו אנשים שרצו שאאבד אותה והיא חזקה מתמיד. החברים שלי נדהמו מכמות האהדה של האורחים שרצו להתנדב כאן".

בכל זאת, זו הייתה תקופה קשה, חששת לעצמך באותם ימים?

"כן, חששתי מעצמי, חששתי שאחרי כל זה, לא יבוא לי על זה יותר, שלא יהיה לי חשק, כי נפגעתי מהאנשים שעשו דברים מגעילים. לפחות שישה בעלי מסעדות אמרו לי שאותו דבר קרה להם, אבל הם פחדו לפרסם את זה, אני פרסמתי".

ואחרי הפרסום, אתה עוקב אחרי החקירה של המשטרה? אתה יודע היכן זה עומד היום?

"עזבתי את הכול, לא עוקב אחרי כל זה, אני יודע ששלושה אנשים טופלו, אבל אני לא מתעסק בזה. אני חושב שפשוט לקחתי את עצמם הטובה של חבריי שאמרו לי להמשיך הלאה וכך עשיתי ואני שלם עם זה".

"הקהל יותר פתוח"

מלבד המטבח שלו, אותו הוא מכיר כיום כמו כל איבר מגופו, כהן הוא האיש שעימו אפשר לדון על המטבח הישראלי בכלל. "תרבות האוכל השתנתה פה לטובה", הוא טוען, "החשיפה של הישראלים שנוסעים לחו"ל והגלובליזציה גרמה להם להעריך אוכל. היום אני מוציא פה במסעדה מנות שלפני 15 שנה לא היה סיכוי שאוציא. הקהל יותר פתוח בראש, מבין את האיכות".

כבר הגענו למקום שבו יש משהו שנחשב לאוכל ישראלי בעיניך?

"עד לפני כמה שנים טענתי שאין מטבח ישראלי אלא קיבוץ גלויות, היום יש כבר ניצנים של התחלה של מטבח ישראלי. מטבח עם מנות גורמה שיש בהן שימוש בטחינה ועשבי תיבול וחציל ושמן זית. זה מטבח שיש בו פחות מקום לחמאה הצרפתית. אנחנו יותר מתקרבים למטבח האיטלקי וזה מתחיל להתייצב על הנקודה הזו. חשוב לזכור כי מאז 'צוק איתן' ענף המסעדנות נמצא במשבר גדול מאוד, והרבה מסעדות נסגרות. אני צופה וחוזה שרק הטובים והחזקים ישרדו, כי התחיל כבר גל גדול של סגירות והתפרקויות של שותפים".

אתה סועד במסעדות של אחרים?

"כן, יש הרבה מסעדות טובות בארץ, יש התפתחות מדהימה, יש שפים צעירים וטובים שרואים עולם, מחדשים ושוב נותנים ניצוצות של מטבח ישראלי. לפני 15 שנה הייתי בודד פה כש-'קרן' ו-'תפוח הזהב' נסגרו. היום אני אוכל בבית תאילנדי, אצל ד"ר שקשוקה, בבארברי, אצל מרגרט תייר ועוד מקומות".

מה שבטח עזר לישראלים יותר להתקרב לאוכל הן כל תוכניות הבישול שיש היום, כמו מאסטר שף ומשחקי השף?

"לא, עידן המאסטר שף גרם לנזק אדיר בתחום, את 80 אחוז מהטבחים לא מעניין המסלול הקונבנציונאלי של לעבוד, הם רוצים להיות מפורסמים בטלוויזיה. הם לא רוצים ללמוד כל תחנה ומחלקה.

"אנחנו בענף פגועים קשות מאוד מזה. הציעו גם לי להשתתף במאסטר שף ותוכניות אחרות, אבל אני לא אשתתף בביזיון השקרי הזה. להציג ריאליטי מתוכנן ומבוים זה לא בשבילי. כן, בטבח יש אמוציות, אבל שם זה עובר כל מידה של טבעיות והכול בנוי על בכי ונהי. זה השתלט על המדינה בצורה מטורפת. אני ידיד של כולם שם, של כל השפים והם יודעים טוב מאוד את דעתי כולל המפיק הראשי שחמש פעמים התחנן שאבוא. אין לי בעיה

רפי כהן. "רפאל הייתה לפני עשר שנים מסעדה יותר כבדה וזה השתנה"

עם תוכנית בישול מקצועית, זה מבורך ואולי בבוא היום אעשה כאלו. אני זוכר שבתור ילד למדתי משף ספרדי בערוץ הירדני. אני מת על תוכניות בישול אמיתיות, או על סרטים אמיתיים על מסעדות, זה מדהים, אבל לא הביזיון הזה".

הנער הצעיר שיש לך במטבח, יודע לבשל טבעוני? היית ממליץ לו ללכת לכיוון הזה? או בכלל מה היית ממליץ לו?

"להתפטר מהעבודה, סתם, להתמיד, התמדה וסבלנות, יחד עם אורך רוח זה הסוד של המקצוע. אתה חייב להוציא כל מנה כאילו היא לאמא ואבא שלך, לבשל ברגש, לחוש את האוכל. מי שרוצה באמת להיות טבח גם אסור שיהיה לו פנקס סימונים, אסור לטבח צעיר לסמן וי ולהגיד עבדתי פה או עבדתי שם. כל מסעדה שבה אני עבדתי נשארתי בה או שבוע או מעל לשנתיים, כי אחרי שבוע אתה יודע אם זה מתאים לך או לא ואז נשאר. אני הייתי ממליץ לו לא לחפש את המנה, מנות אפשר לראות גם בספר בישול. תלמד טכניקה, תתמודד עם לחץ של סרוויס, תראה איך שוטפים את החסה ומאכסנים אותה לפני שחותכים אותה. אלו דברים שלומדים לאורך זמן ולא מהר בתוכנית טלוויזיה למשל".

מה לגבי הטרנדים העכשווים בעיר? אתה בעד המסעדות הכשרות שצצו פה לאחרונה?

"כבר לפני 18 שנה אני עשיתי את המהפיכה של הכשרות בתל אביב, הייתי בקינג דיויד והצגתי את עצמי למנהל המלון שנתן לי את המסעדה הכשרה שלו. שם עשיתי את הפריצה הגדולה שלי כשכל האוכל כשר. אני לא חושב שיש עכשיו איזו חזרה בתשובה המונית, אלא היו כמה מסעדנים שזיהו פוטנציאל עסקי ועשו מסעדות כשרות".

מה אתה חושב על טרנד הטבעונות והצמחונות?

"אולי זה בכלל לא טרנד, הרי טרנד בא והולך ונדמה לי שזה פה בשביל להישאר, זה יותר מגמה. בכל אופן אני חושב שזה מבורך. אני פריק של חנויות טבע למרות שאני אישית לא טבעוני, אבל רוב הירקות שלנו פה הם אורגניים כי זה פשוט יותר טעים.

"אפילו פתחתי חווה חקלאית בכליל שבצפון ומשם אני מביא את מוצרי החלב האורגניים של המסעדה. לפני מספר חודשים גם עשיתי תפריט טבעוני ללקוחות שלנו, כי זיהיתי שהם תמיד לוקחים דברים כברירת מחדל וראיתי את זה כאתגר לעשות מנות כאלו שיתאימו למסעדה ויש לזה ביקוש אדיר. "השף שהכי השפיע עליי זה אלן פסר ממסעדת פסז' שהחליט לפני 15 שנה בערך להוציא את הבשר מהמסעדה ולהתחיל לגדל ירקות. 90 אחוז מהמנות שלו עשויות מירקות ואתה לא מאמין שאתה אוכל ירקות. הושפעתי ממנו איך לטפל בירקות ופירות. זה לא טרנד זה מודעות לבריאות, רפאל הייתה לפני עשר שנים מסעדה יותר כבדה וזה השתנה. קשה לאנשים לאכול כבד, אני גם גדלתי עם הקהל, אני מקשיב לו ולא נפגע אם המנה החדשה לא מוכרת, אני לא נלחם על מנות מול הקהל. כל עובד רושם בסוף המשמרת

> אם השאלה שלך היא האם אהיה פה? אז התשובה שלי היא כן, כאן ובעוד כמה מקומות קטנים

דוח על מה התלוננו ואני קורא את כל הדוחות. אם אני רואה שמנה מסוימת לא טובה היא עפה מהתפריט".

אז אם יש ילד שחובב בישול ויעשה את זה, בעוד חמש שנים כשיהיה כבר נער תקבל אותו פה לרפאל?

"אם השאלה שלך היא האם אהיה פה? אז התשובה שלי היא כן, כאן ובעוד כמה מקומות קטנים. יש לי אסטרטגיה לחמש השנים הבאות. אני רוצה להקים עוד שלושה מקומות לפי נושא אחר בקו מקשר. כלומר מסעדת דגים, מסעדת בשר וכו'. כבר היום אני עובד לא מעט זמן על קונספט של מסעדה עם אוכל עממי, מסורתי, משהו מאוד ממוקד. אוכל רחוב זול וטוב ובקרוב אפתח אותה במקום קטן, כנראה ביפו".

אולי עד אז תהייה לאחת מהן כוכב מישלן?

"אין כוכבי מישלן במזרח התיכון, פעם היה גומיו ולי היה ציון 17 מתוך 19, שזה שווה לשני כוכבי מישלן. פשוט צריך רצף טריטוריאלי בשביל כוכבי מישלן לפי המדריך, אז כשיהיה שלום, אולי יהיו פה גם כוכבי מישלן".

צילומים: איתן אלחדז

הרברט סמואל

היא נמצאת בסביבה מזה כמעט עשור, עברה גלגולים, החליפה בעלים ועדיין מתנוססת כמגדלור של קור רוח מעל התנודתיות של הגשמים המטמורפוזיים בצעקות הקולינריות האחרונות

■ מאת: בלה מלכין

במשפט: להם יש את פיטר לוגר ולנו יש את אדיר כהן.
הלוקיישן: קויפמן 6, תל אביב
הורים והוגים: אבן הדרך הראשונה של יזמי הנדל"ן גיל גבע, עדי שטראוס ועי־רית שטראוס שהחליטו שעסקים עושים על קיבה מלאה ורכשו את המסעדה מרושפלד, מייסדה המיתולוגי.
על הצלחת: קלאסיקה אייקונית

שאימצה בשנתיים האחרונות רפרנסים מהמטבח הערבי, תחת שרביטו של השף אדיר כהן, אשר הביא עמו רוח מזרחית מרעננת. מדובר במעין גאונות צרופה שמסתתרת בתוך פשטות בלתי נלאית.
מנות הדגל: סלט עגבניות - מורכב מעג־בניות עם עגבניות ועגבניות (הזכרנו שיש בו גם עגבניות?), מנת טורו - תקראו לזה כבד האווז של הטונה, תקראו לזה נתח הקצבים של הטונה, האמת שזה בכלל לא משנה איך תקראו לזה, העיקר שתטעמו את זה ואחר כך אולי גם תתמכרו לזה (אגב זה נוגע גם למתעבי הדגים מביניכם). שרימפס קריסטל בג־ריל עם ים - מושקע, מענג ובלתי נשכח. על הבר: מבחר מעיף של קוקטיילים. לכו על זה שמורכב מבירת ג'ינג'ר.
העיצוב: מעודן ואלגנטי. במאקרו: קווים פשטניים של חדש מול ישן במבנה מונו־טוני על הטיילת.
במיקרו: המטבח השקוף הכי מסקרן

בארץ.
מנה טבעונית: בגדול המקום לא מציע מנה ספציפית לטבעונים והתפריט מפ־לרטט בעיקר עם הקרניבורים שבינינו. מה שכן, הוויגינים שביניכם יוכלו ליהנות ממנה מותאמת אישית, שנעשית במקום, מורכבת מחומרי הגלם שזמינים במטבח באותה השעה ומוגשת בחגיגיות על ידי השף עצמו.
ההשראה: גם לנו מגיעה מסעדת משלן ומטבח עילי להתעלף עליו. אז מה עם עוד לא למדנו איזו חליפה להתאים

להוויאנס.
האווירה: סופר יוקרתית ומיוחסת שמחד מדברת בעיקר לשמנה והסל־תה ומאידך מסתתרת מאחורי חזות לאונג'ית פלרטטנית. בשורה התחתונה, מה שזה לא יהיה, זה עובד והצמרת המדושנת מצביעה ברגליה.

הרברט סמואל
קויפמן 6, תל אביב
שעות פעילות: א'- ו' 08:00 – 23:00
שבת 10:00 – 23:00
טל' 072-3281716

דיגיטל

מאת: טל גטרייטמן

מי אני: נמרוד וולובלסקי, סופרוויזר במשרד המדיה החברתית Spreadit

תנוחה מועדפת - אנלוגי או דיגיטלי?
"תלוי באיזו שעה של היום תופסים אותי".

פרסומת ביוטיוב - משאיר או מעביר?
"אין לי טלוויזיה בבית, אז לפעמים אני נכנס ליוטיוב כשאני מתגעגע לפרסומות".

הולך לישון עם טינדר?
"עם חברה, ולא הכרתי אותה בטינדר".

רב קו או גט טקסי?
"אופניים חשמליים ועדיין לא דרסתי אף אחד".

איזו אפליקציה היית מפתח לתל אביבים?
"אפליקציה שאוספת את הקקי של הכלב, בכל זאת אני גר בפלורנטין...".

מה האפליקציה שאתה משתמש בה הכי הרבה?
"קרב צמוד בין פייסבוק, אינסטגרם ווייז. העונה גם ספורט 5 נותנת פייט".

כמה כסף אתה משקיע בגאדג'טים?
"אם בירה נחשבת סוג של גאדג'ט אז הרבה".

מה הגאדג'ט הכי מגניב שיש לך?
"Gopro Hero 4".

כמה קילומטרז' יש לך בפייסבוק/אינסטגרם/פינטרסט וכו' ביום?
"לפחות 8 שעות...".

לפני שתמות מה תכתוב בסטטוס האחרון שלך?
"I am back bitches!" ואתזמן אותו בדיוק לשנה אחרי המוות".

למי היית עושה היד ברשת?
"למספיילרים".

למי היית עושה לייק בחיים האמיתיים?
"מממם, לייק יכול לבטא כל כך הרבה דברים, זו הגאונות שבו. הוא יכול להגיד אני אוהב אותך, הצחקת אותי, בא לי לקנות, או החתול שלך חמוד. המקבילה שלו במציאות זה אולי חיוך, אז בטח להרבה אנשים. חפרתי...".

מה האימוג'י הכי חביב עליך?

וואטסאפ - פותח קבוצות או בורח מהן?
"משתיק לשנה, אל תגלי".

כותב חחח או LOL?
"חחח, אליעזר בן יהודה היה גאה בי".

סקס או קנדי קראש?
"סקס".

אם היית יכול לעשות פיגוע פייסבוק למארק צוקרברג, איזה סטטוס היית כותב?
"לפני 8 שנים הושק מכשיר האייפון של חברת אפל ושינה ללא היכר את עולם הטכנולוגיה והחדשנות האישיים. עשרות אלפי ישראלים קפצו על הרכבת, כמפתחים וכמשתמשים, והדרך של מדינת ישראל לקבלת התואר 'אומת הסטארט-אפ' הייתה קצרה".

מה הדבר הראשון שתעשה אחרי שתקים סטארט אפ?
"אלך לשבת עם לפטופ בבית קפה, זה מה שעושים לא?".

אם היית שולט על אמצעי התקשורת והטכנולוגיה בארץ, מה החוק הראשון שהיית

קידום אורגני

מעביר?
"וואו, את רוצה את התשובה הרצינית? הפרדת הון-שלטון-עיתון מוחלטת, פלורליזם אמיתי, חופש עיתונות. בעצם בטח הייתי הופך לדיקטטור בעצמי".

IED
international Environmental Diagnostics
איי. אי. די. הנדסה ואקולוגיה בע"מ
www.ied.co.il

חברת איי. אי. די
הנדסה ואקולוגיה בע"מ, הוקמה בשנת 2001 כנציגות
אזורית של חברת IED הבינלאומית שבצפון אמריקה
ניהול, תכנון, פיקוח ושיקום קרקעות מזוהמות, ביצוע סקרי קרקע וסקרים היסטוריים.
ייעוץ וליווי מקצועי בנושאי זיהומי מים לתאגידי מים ומפעלים.
ניקוי ותחזוקה של מערכות מיזוג וקירור מסחרי ופרטי, כולל ניקוי תעלות הולכת אוויר.
איתור וזיהוי מפגעים ביולוגיים וכימיים תוך מבנים.
ליווי, פיקוח וביצוע שיקום נזקי עובש, מי ביוב וריחות רעים.
ניהול, פיקוח וביצוע עבודות הסרת אסבסט צמנט, פריך וכן לאחר תקריות שריפה או קריסת מבנים.
ייבוא, שיווק והפצה של חומרים לטיפול בנגעים כימיים וביולוגיים וכן מוצרי בידוד מתקדמים.

פייסבוק תעקבו אחרי:
Ariel Waysman

"תגיד תודה שאתה גבר ותשתה משהו", נשמע כמו משהו שאומרים לתינוק בברית מילה בין הקטע שחות־כים לו את הזין והקטע שנותנים לו יין כדי שיירגע.
טוב נו, אל תגידו לי שאתם לא עוקבים אחרי אריאל וייסמן! אחרי שהצליח להרתיח מזעם את כל תעשיית הבידור בפוסטים שלו, להתכתב עם חגי עמיר (אח של...) ולהציע לו לבוא לכיכר ונהיה לאושיית רשת קורעת, סטנדא־פיסט כחלק מקבוצת הקומיקאים 'כל מה שמצחיק בעולם' וכותב בתוכניות מכובדות שרובנו רואים על המסך ועוד המון דברים...
הוא ירגיז אתכם (פמיניסטיות בעיקר), הוא יזעזע אתכם - ובאמת שאין לנו מה לבזבז את הזמן - תעקבו אחריו אתם חייבים לקבל את מנת הצינויות שלכם. שימו לב אנשים חסרי חוש הומור - וייסמן הוא לא בשבילכם.

אינסטגרם-
TELAVIVIAN

תל אביב היא עיר ללא הפסקה. בכל רגע נתון משהו קורה. הסטייליסטית שבדיוק מסיימת להלביש את הדוגמן שעולה על המסלול ולאחר מכן כולם נפגשים לדרינק באיזה בר פופולארי ואז מהלכים שיכורים ברחובות כשהם חולפים על רקע בניין יפה בשימור שמזכיר לנו שת"א תמיד הייתה ות־מיד תהיה יעד לנדל"ן רותח! למחרת בבוקר אנשים נפגשים לסשן גלישה בחוף הים, בזמן שבקצה אחר של העיר מישהו מרסס גרפיטי והחברים שלו בכלל עם ג'וינט ביד באיזה בית קפה נסתר...בקיצור הבנתם.
התרחשויות בעיר לא חסר. פרופיל האינסטרגם TELAVIVIAN מציג רג־עים קטנים וגדולים בעיר ללא הפ־סקה.
אילו רק יכולנו לשמוע את קצב פעי־מות הלב של ת"א בין כל ההתרח־שויות.

סטטוסים תל אביביים :)

"סטרייטים שמטיפים על בורגנות\נירמול\ניאו-ליברליות\קפיטליזם\עד־ריות\השטחת השיח\איבוד דרכו של המאבק הלהט"בי וכו', שתקו. קודם תדאגו שנוכל להתחתן אחר כך נדבר על מוסד הנישואין. תודה"
Alon Bar

"אוקיי אני יושב כבר כמה שעות בבית קפה בבוגרשוב והתמודדתי בסדר עם שלישיית הצרפתים שב־משך חמש שעות תמימות הצליחה להרכיב טריאלוג-צרחות רק משני קיסמים, מסטיק, השאלה 'א וויז' והתשובה 'ווי ווי' תוך כדי שהעשן הסמיך מהסיגריות הבלתי נגמרות שלהם מתנקז במהירות לתוך העג־לה שלידם, משל היה התינוק שבתו־כה שואב עשן שולחניייייייי ואפי־לוווווווווו הצלחתי להתמודד עם העובדה שאותו נהג מונית עובר פה כבר עשרים פעם ומדביק את היד שלו לצופר בבהלה בכלללל פע־סססם שנראה לו שהתנועה מאטה, משל היה הלום קרב מאיזה פקק של טנקים בדרך למתלה במלחמת יום כיפוררררררררר, אבל את האפס שנסע פה עכשיו כשהרחוב פנוי לגמ־רי וצפר להנאתו בקצב של איזה שיר דאנס מחורבן שכנראה רץ לו בראש כאילו הוא מקווה להתגלות על ידי סקאוט של תוכנית הריאליטי אפס פאקטוררררררר אני הולך לה־רוגגגגגגגגגגגגגג ביוששששששש נתראה אחר כדדד

רכילות

מאת: דודי טל

הזמרת הכי מדוברת במדינה, **קרי מאיה בוסקילה**, החליטה שהיא לוקחת את הבן **לני** להופעה, אלא שהוא החליט שהרבה יותר נוח לו על הבמה, עלה, צווח, לקח את המיקרופון ושר. התעוזה מהאבא?

בזמן שישנתם **יהודה לוי ושלומית מלכה** איחדו כתובות באופן רשמי ועברו לביתם החדש בשינקין. אבל רגע לפני, פגש הזוג את **ערן סייג**, מנכ"ל חברת סמגל קונספט, בהרצליה פיתוח לסגירות אחרונות של ארון החלומות שבנתה **שלומית**. למרות שעוד חסרים בדירה טלוויזיה, מקרר, מדיח, מכונת כביסה ומייבש - המדור מאחל מעבר קל ונעים.

שישי בצהריים, גני התערוכה, **שופרסל** נותנת החסות **ללגו פארק** משיקה אירוע כוכבים. התייצבו עם ילדיהם במתחם מקורה וממוזג: **נירו לוי, גיא לואל, אבי נוסבאום, אסי ישראלוף, אפרת רייטן, דליה איציק, עמית מכטינגר, ניקי גולדשטיין, ישראל קטורזה, יובל המבולבל, קובי מחט, דביר בנדק, אוהד קנולר, סנדרה רינגלר ומשה שגב, שלי גפני, רון שחר, שלומי קוריאט, ההרוניות שירז טל (תשיעי) ואפרת אנזל (שמיני), איציק זוהר, אריק בנאדו, השף חיים כהן** ועוד.

לצילומי הקמפיין של **מזרחי טפחות**, הגיעו **דביר בנדק** והמוזיקאי **ארקדי דוכין**. הקמפיין שצולם בדוכן פלאפל עתיר שמן לא גרם ל**בנדק** לסטות והוא שמר על איפוק ועל הדיאטה, גם **דוכין** הלך בעקבותיו והשניים עמדו בפיתוי והסתפקו במנה אחת לכל אחד.
לטובת צילומי הקמפיין **דביר** התפנה מעיסוקיו הכוללים את תוכנית הטלוויזיה המצליחה **"המופע של רד ודביר"** שחזרה לעונה שנייה, וצילומים לקמפיין גיוס ההמונים של **"הקייטנה של דביר"** למען ילדים בעלי צרכים מיוחדים.

צילום: דודי טל, יפו תל אביב, לטובת הכתבה

גבי רוטר, מנכ"ל משותף **קסטרו** ו**אורית מלובנצ'יק ברדוגו**, מנהלת המותג **איב רושה** בישראל, השיקו את החנות הראשונה בישראל של YVES ROCHER בקניון איילון. הגיעו **גילת אנקורי**, **רותם סלע ויעל גולדמן** שנכנסו לשיחת עידוד ארוכה מאוד לגבי אימהות וגידול ילדים. **סלע וגולדמן** לא הפסיקו לבכות לה על כמה קשה להן עם הילדים ו**אנקורי** סיפרה להן על הקשיים שהיו לה בין הגילאים 30-40 בהן היא גידלה את שתי בנותיה כמעט לבד. "זאת הייתה תקופה ממש קשה...אבל הכול עובר", אמרה להן. רשמנו.

במתחם התחנה בתל אביב התקיים אירוע השקה לסדרה החדשה של משקה האנרגיה BLU NIGHT
בין המוזמנים: **מייקל לואיס, דורון מטלון** שבדיוק חזרה מהצילומים לאמזונס, מתמודדי **אקס פקטור: שני חזן, הדר לי, ליבי ובן גולדשטיין, ליהיא גרינר ויוסי צבר** - שהפתיעו וחשפו שליהיא נמצאת בשליש הראשון להריון - **עדן בן זקן, טום קשתי**, רגב הוד ואחרים.

שבוע שעבר, מסיבת יום ההולדת של **אווה לימסוב במסעדת CAMEO** במתחם התחנה בתל אביב, מפתיע בנוכחותו האקס **סקאזי** שהגיע לחבק ולפרגן לכוכבת יום ההולדת ה-29 שלה. לצלילי המוסיקה רקדו **אלין לוי** שהפתיעה, **נטלי דדון**, **ג'ולייטה**, **קרן גולץ**, חברתה הטובה **סופי טייב**, **טהוניה** והחבר **אושרי יאיר** שהעדיפו לשבת על הבר צמודים צמודים. ראינו.

אשת יחסי הציבור, **ציפי רומנו**, חגגה עשור למשרד שלה בסימן פתיחת עונת האירועים בגג **מלון מרינה**. האורחים נהנו מהמוסיקה של **גילי סער וחן יאני** ומהשחייה הלילית בבריכה שעל גג המלון.
הגיעו להרים כוסית: **סופי טייב, סתיו עם בן זוגו, קטיה, אלכסה ורז, לירן כוהנר, ירדן הראל, איתי תורג'מן, סנדרה רינגלר, ליהי גרינר ובעלה, יובל כספין, שגית רביבו** ועוד.

המשך בעמוד הבא

בזמן שהתייבשתם בחום התל אביבי, ארז את עצמו **אייל גולן** ולקח כמה חברים לחופשה מפנקת ובעיקר קרירה בלונדון. לאינסטוש הוא העלה תמונה על ריקשה בריטית, כי מה יותר כיף מלראות את לונדון ככה?

מי שכן נהנתה מהשמש התל אביבית היא **נינט טייב** שהעלתה תמונה שלה בחוף הים בביקיני הורס ובעיקר גרמה לכולם לקנא. לעצמה היא הזכירה כמה היא אוהבת את הגוף שלה. פייר, צודקת.

פולגת בחרה בשחקן התיאטרון והטלוויזיה, **דני גבע** ובדוגמן **עילי הרפול**, להוביל את צילומי הקטלוג של קולקציית סתיו-חורף 2015/6. הצילומים התקיימו בבר ה**"בל בוי"** שבמלון **ברדיצ'בסקי** שבתל אביב, תחת הקונספט: **"ג'נטלמן קלאב"**.

המלחין קובי אושרת חגג יום הולדת ב"בית העם" בתל אביב בהרכב משפחתי מלא. לחגיגה המשפחתית הצטרף שף המסעדה ערן שרויטמן שהוציא מבחר ספיישלים על פיצות.

הדוגמנית, **שיר אלמליח**, קוטפת קמפיין ראשון לאחר יציאתה מבית **"האח הגדול". אלמליח** נבחרה לפנים של מותג האיפור והטיפוח הישראלי **Soft Touch** לעונת סתיו-חורף 2015-16.

בתחילת השבוע הגיע אמן החושים הבן לאומי **ליאור סושרד**, בליווי קהל של כ-60 מעריצים, ל-**TLV BALLOON**, הכדור הפורח של תל אביב, לטובת צילומים לאיזו תוכנית חדשה בערוץ רוסי בינלאומי. סושרד הדגים לקהל כמה מהטריקים המפורסמים שלו והשאיר את כולם פעורי פה.

אברהמסון
גמילה מעישון, מסוכר וגלוטן

שיטת אברהמסון להפסקת עישון, ולגמילה מסוכר וגלוטן.

פרטים, סיפורים, שאלות ותשובות באתרנו
www.abrahamson.co.il

א. בליצבלאו בע"מ תעשיות מתכת

א.בליצבלאו הינה חברה צעירה ודינאמית אשר מביאה לידי ביטוי ידע וניסיון רב שנים בתחום המתכת. במשך עשורים צברה החברה ניסיון ומוניטין וביססה את מעמדה כספק אמין, מקצועי ואיכותי בקרב לקוחותיה בארץ.

החברה מתמחה ומספקת מגוון פתרונות בתחום המתכת הכוללים תכנון, ייצור חלקים ובניית מכלולים ממתכות וחומרים מרוכבים עבור התעשיות השונות כגון: רפואה, אלקטרוניקה ורכב

www.bliz.co.il

ספורט

רפעטיל

רפעת (ג'ימי) טורק, אחד הסמלים הבולטים של הכדורגל הישראלי והפועל תל אביב חוזר לאמן השנה, הזדמנות מצוינת להבין ממנו מה דעתו על הפועל תל אביב ("השכונה תמשיך לחגוג שם") * מה הוא חושב על שרת הספורט מירי רגב ("המציאה את הגזענות") * וגם על מרקם החיים בין הערבים ליהודים בתל אביב ("המצב החמיר")

■ מאת: אדם גלס

הוא אחד הסמלים הגדולים בתולדות הפועל תל אביב, הוא היה השחקן הערבי הראשון שלבש את חולצת נבחרת ישראל ובשנה הקרובה הוא יחזור לאמן קבוצת בוגרים לראשונה מאז סוף שנות ה-90. ג'ימי טורק, אוטוטו 61, הוא אגדת כדורגל תל-אביבית ובעקבות החזרה שלו לכר הדשא, גם אם מדובר רק באימון של מכבי אחי נצרת מהליגה הלאומית, בדקנו מה גרם לו לחזור למגרשים וכמובן לשמוע את דעתו בכל הנושאים הבוערים שקשורים להפועל תל אביב, הכדורגל הישראלי ולעירו האהובה יפו.

"הרבה אנשים התפלאו מה פתאום חזרתי לאמן, אבל אני לא מבין למה זה מפתיע", אומר טורק בראיון ל"השבוע בתל אביב". "באחי נצרת פשוט פנו אליי, מה שבקבוצות אחרות אולי לא רצו או לא חשבו שאני מתאים וזה בסדר. הייתה לי עוד פנייה או שתיים לפני שנה ושנתיים מקבוצות שאבוא לאמן אותן והפעם זה התאים לי והסתדר אז נעניתי בחיוב. גם עם הנסיעות הארוכות לצפון אני אסתדר ואולי אשאר לישון שם פעם, פעמיים בשבוע, אז הכול טוב".

בוא נדבר קצת על האקסית המיתולוגית שלך, הפועל תל אביב. כשהיית מפרשן משחקים שלהם, היו אומרים שאתה מבקר אותם בלי הפסקה. מה יש לך נגד המועדון?

"אני, מה שעשיתי במשך כל השנים למען הפועל תל אביב, כל בעלי הבית שם בשנים האחרונות לא עשו עשירית מזה. מה לעשות שבשנים האחרונות פרט לקבוצה של גוטמן הם שיחקו בצורה גרועה ומגעילה עם התנהלות על הפנים? כשאני יושב בטלוויזיה ומפרשן, מה אני בדיוק צריך להגיד עליהם? שהפועל תל אביב משחקת נפלא ואיזה יופי וכיף לראות אותם? מה הם ברצלונה?".

אוקי, אבל עכשיו יש שם בעל בית חדש בשם אמיר כבירי. אולי זו התחלה של עידן חדש בהפועל?

"בחיים לא ראיתי אותו או אמרתי לו שלום, אבל רק העובדה שהם החתימו במהלך פגרה אחת 15 או 17 שחקנים, שלא לדבר על כל המנודים שלא יצאו למחנה האימון ונשארו, זה הספיק לי ומראה לי שהשכונה תמשיך לחגוג שם. מה שמעניין אותם היום זה רק למכור כמה שיותר מנויים וכסף ויותר מזה אני אגיד לך, יש שמועה שרצה בעיר שמישהו זרק לי שהם אפילו רוצים להפסיק להביא כרטיסים לשחקנים ותיקים. נראה אותם אם הם גברים, שרק יעזו לעשות את זה".

אבל הנה, דווקא לך אני אתן את הדו־גמה שלקראת השנה, לקחו שחקן עבר מהמגזר הערבי כמו וואליד באדיר, ששיחק הרבה שנים במועדון ונתנו לו את תפקיד עוזר המאמן.

"נו בחייאת ראבאק, זה סמל? מישהו שהגיע לקבוצה בגיל 31 ושיחק שם שלוש או ארבע שנים? זה יס-מן בלי דעה שאם יגידו לו לעשות מחר ספונג'ה, הוא יעשה. הוא היה שחקן בינוני בקבוצה גדולה וכל שחקן צעיר עשה עליו חגיגות, אבל למזלו הוא היה בתקופה טובה של המועדון ולא הרגישו את החולשות שלו. בכל מקרה, לגבי זה, לא שאני רוצה לנהל את האגודה, אבל אנשים כמוני הם לא רוצים לראות בסביבתם כי אני אומר את הדעה האמיתית עליהם כל השנים. עם כל האהבה שלי להפועל תל אביב, אנשים עד היום באים אליי בטענות למצב של הפועל ולגבי איך שהמועדון נראה, כאילו שאני משחק או מנהל. אני הכתובת עבור הרבה אנשים".

ולמרות כל הביקורת שאמרת, יקרה יום אחד שבו תחזור למועדון?

"במועדון הזה רק כשהכול מת ואף אחד לא נושם, הם פונים לג'ימי טורק בבקשה לבוא ולהציל אותם כמו שהיה בסוף שנות ה-80 ותחילת ה-90 או לפני כמה שנים בבלגן בין מוני הראל לאלי טביב כשהייתי נציג של הראל. הפועל תל אביב זה המקום שאני הכי אוהב, אני מגיע לאימונים באחי נצרת עם בגדי אימון בצבעים אדום-לבן ובקבוצה שם אמרו שבחיים מישהו לא הגיע לאימון שם עם צבע אדום. בקיצור גם אם בהפועל יגרשו אותי מהדלת, אני אבוא מהחלון כי אין לי קבוצה אחרת וזו הקבוצה שלי".

טורק. "באדיר זה יס-מן בלי דעה"

אפקט שרלרואה

בזמן שכל המדינה הזדעזעה בחודש שעבר מההתנהגות של אוהדי בית"ר ירושלים שהתפרעו וזרקו חזיזים במשחק בשרלרואה במוקדמות הליגה האירופית בבלגיה, ג'ימי טורק ישב בבית וכלל לא היה מופתע. ראש הממשלה

בנימין נתניהו, שרת הספורט מירי רגב, ההתאחדות לכדורגל, מנהלת הליגה, חברי כנסת ועוד רבים אחרים יצאו בהצהרות קשות נגד אוהדי בית"ר, אבל מי שהקדים אותם וכבר כמה שבועות קודם לכן - עוד הרבה לפני ההתפר־עויות בבלגיה שלח מכתב בן 20 עמודים לחלק מאותם גורמים מגנים היה טורק שחקן העבר של הפועל תל אביב ביקש להתלונן בפני משרד התרבות והספו־רט וההתאחדות לכדורגל על המועדון הגזעני לדבריו ודרש שתיפסק העברת הכספים הציבוריים לקבוצה שראשיה, לטענתו, ממשיכים להפלות שחקנים ערבים. טורק בנוסף טען כי במידה ומיצוי הדין נגד בית"ר לא ייעשה בצורה מספקת הוא יפנה בעניין גם לאופ"א ולפיפ"א. "את מכתבי התלונה שלי נגד הגזענות בבית"ר ירושלים שלחתי בעותקים לכל העולם ואשתו", הסביר טורק. "כרגע עד היום אף אחד לא חזר אליי בנושא ולא נתן לי תשובות. אני לא מבין למה בית"ר עם הגזענות שלה ממשיכה לפעול ככה. כמה אפשר לסבול את זה? כמה אפשר לשמוע את הלכלוך הזה? אני מצפה שיטפלו בבעיה הזאת".

ואם לא יטפלו?

"לא יטפלו? כל המכתבים מתורגמים והם יועברו במידת הצורך גם למישל פלאטיני מאופ"א ולמחליף של ספ בלטאר בפיפ"א, וכ־ראה מה אז יגידו על מה שקורה בישראל עם בית"ר ירושלים. מדובר במועדון עם אוהדים גזע־ניים שממשיך לקבל תמיכה מההתאחדות ומכל הגורמים המ־עורבים. על גזענות צריך להוריד נקודות או לתת קנסות בלי שיקול דעת ובלי ויתורים כמו שתמיד עושים להם. תמיד לבית"ר נותנים עוד צ'אנס ועוד הזדמנות אחרונה וכל זה אחרי 18 פעם שהם כבר היו בהתאח־דות על רקע גזעני. אין דברים כאלה".

אתה רואה סיטואציה בה יהיה שחקן ערבי בבית"ר?

"אולי דווקא עכשיו בגלל מה שקרה בבלגיה, במדינה ובהתאחדות יעשו משהו והדברים ישתנו. ארגון האוהדים 'לה פמיליה' חגג ואיים עד היום על כל השחקנים ועל כל בעלים וזה הורס כל חלקה גדולה בכדורגל הישראלי. חשוב לי שיבינו, אני לא שונא את בית"ר ירושלים ואורי מלמיליאן למשל הוא אחד החברים הכי טובים שלי עד היום. החלום שלי שישחק בבית"ר שחקן ערבי, אבל הדרך הגועלית של רוב האוהדים שם, ולא מדובר בקומץ, היא מבחילה. יש אוהדים שאכפת להם מהקבוצה והם אוהדים טובים ולא גזעניים, אבל הם חלשים ולא רוצים להתעמת איתם ולהיכנס בהם. המדינה עד היום לא עשתה שום דבר בעניין".

אבל יש שרת ספורט חדשה.

"יאללה נו, זאת המ־ציאה את הגזענות".

מצד שני תראה קבו־צה כמו קריית שמונה שמינתה את סאלח חסארמה, מאמן ערבי לתפקיד מאמן הקבוצה.

"ועל זה אני מצדיע לבן אדם כמו איזי שרצקי על היושר וההגינות והאמיתיות שלו והלוואי והיו עוד בעלי בית כמוהו שיתנו למאמנים ערבים מהמגזר את המושכות. אני מאחל לו שיצליח שם, אבל לצערי זה מקרה יוצא דופן בכדורגל שלנו ובחברה הישרא־לית".

לפני כמעט 40 שנה, ב-1976, היית פורץ דרך כשהפכת להיות השחקן הערבי הראשון בנבחרת ישראל. עברו מאז 40 שנה ואולי יש שחקן או שניים בנבח־רת וגם הם בסגל המורחב. כלום לא השתנה?

"אני לא חושב שזה בגלל קיפות. אני חייב להיות הוגן ולהגיד שהמגזר הערבי לא מייצר מספיק שחקנים טובים להר־כב של הנבחרת".

אגב ערבים מול יהודים, בזמנו אמרת שיש את מדינת תל אביב ומדינת יפו, זה עדיין תקף ב-2015?

"בוודאי, אפילו יותר מהעבר. לא רק שאין שינוי, אלא המצב החמיר. יפו הול־כת למקומות פחות טובים ולא מקבלת תקצוב ותמיכה כמו שמגיע לה. אמנם לגור ביפו נהיה טרנד ויש הרבה אנשים מבוססים שגילו פתאום את יפו, אבל השכונות בעיר עדיין מוחלשות עם חינוך גרוע ועדיין מייצרים פה פושעים ונרקו־מנים בשכונות ולצערי אין שום שינוי".

אז מה צריך לעשות שלא עושים?

"החבר'ה מהבניין באבן גבירול לא מכירים את המציאות בשטח והאפליה לא רק מתרחשת ביפו אלא גם בשכונות דרום העיר כמו שכונת התקווה ושכונות אחרות. הם עוצרים לאכול באבולעפיה או אצל אבו חסן וממשיכים הלאה".

אז למה אתה לא שם? אחד כמוך חסר שם.

"הייתי בעירייה שתי קדנציות וראיתי שאני לא מצליח להזיז דברים. אם לא הייתי כדורגלן, הייתי הופך להיות עבריין גדול כי החברים שגדלו איתו או שנפט־רו בגלל קשר לחיי העבריינות או בכלא או נרקומנים. רציתי לשפר את תחום החינוך או הצעירים וראיתי שאין עם מי לדבר ומה לעשות בעיר. אני שונא פולי־טיקה ולא הסכמתי לשבת בשקט ושיקנו אותי. אני מעדיף אנשים שבפנים יגידו מה הם חושבים עליי ואיפה הם רוצים אותי, מאשר כאלו נחמדים שמאחורי הגב מתלכלכים ותוקעים סכינים. הלוואי והמציאות הייתה אחרת, אבל זה מה יש ואני לצערי לא רואה את המצב משתנה בתקופה הקרובה".

טורק. "החבר'ה מהבניין באבן גבירול לא מכירים את המציאות בשטח"

> **אנשים עד היום באים אליי בטענות למצב של הפועל ולגבי איך שהמועדון נראה, כאילו שאני משחק או מנהל. אני הכתובת עבור הרבה אנשים**

אטריות קונג'אק בתוספת טפיוקה
• ללא סוכר • ללא גלוטן • ללא שומן • ללא מלח • ללא כולסטרול
• ללא חומרים משמרים • עשיר בסיבים תזונתיים
סקיני פסטה
מוכן לאכילה ב- 2 דקות ניתן להקפצה בישול או אפיה
קו הזמנות ושירות צרכנים 1-700-70-20-10 www.skinnypasta.co.il

ביטוחית
אריה כהן
שירותי ביטוח לכל ענפי הביטוח
arie@cohen-ins.com
משאיות/ ביטוח רכב פרטי ורכבי יוקרה / אוטובוסים / אטז"ם / מוניות / עסקים / קבלנים
צמ"ה / ביטוח דירה ומשכנתא / ביטוח ריסק, בריאות ותאונות אישיות / ביטוח נסיעות לחו"ל

ג.ד. שגיא בע"מ
בית ספר להסמכת מלגזנים | מכונה ניידת | שופל | מחפרון
רשות להסמכת עגורניים | קורס הובל חומ"ס לנהגים
הסמכת מפעילי מנוף למניעה עצמית | הכשרת עובדים לעבודה בגובה
קורס נאמני בטיחות בעבודה | רישיון להפעלת מכונה ניידת (שופל ומחפרון)
054-7777039

טכנו דקל בע"מ
המרכז לציוד תעשייה
עיבוד מתכת
ענף הבניה
כלי עבודה
גרילים ומעשנות
קמפינג ופנאי
חשמל ותאורה
טכנו דקל 2000 (1986) בע"מ | tdekel@netvision.net.il | www.tdekel.co.il

דלקל אנרגיה בע"מ

BIO

050-320-3209

הובלות משה ושות'

הובלות משה ושות' מבצעת עבודות הובלה ומנוף עבור חברות ובתי עסק.
החברה הוקמה בשנת 1989, ומאז משנעת ומאחסנת ציוד ומטענים מכל סוג.

• שירותי שינוע בכל הארץ • הובלת ציוד, סחורות ומטענים • הובלות משולבות עם מנוף ענק • שירותי אחסנה כולל ביטוח

דוא"ל: hovalotm@barak.net.il | www.hovalotm.co.il

תצאו בחוץ!

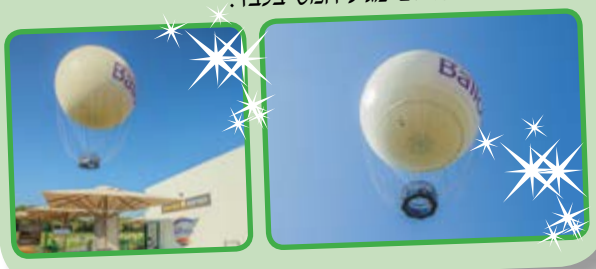
ושוב כמדי חודש, שפע אופציות מתומחרות מהגבוה לנמוך ליציאה להתאווררות בחום הלוהט של הקיץ

מאת: שני ארנהיים

עד 80 שקלים

TLV Balloon היא אטרקציה חדשה המפעילה טיסות על כדורים פורחים בפארק גני יהושע בת"א. תמורת **50 שקלים** לילד **ו-75 שקלים** למבוגר (תושב ת"א ישלם **65 שקלים**), תוכלו ליהנות מטיסה של כ-12 דקות בליווי טייס צמוד ומקצועי שיספק הסבר קצר על נקודות חשובות ומעניינות בעיר. בסמוך לאטרקציה זו קיים מרכז מבקרים שיציג מידע ויסקור את ההיסטוריה של הכדורים הפורחים בארץ ובעולם.

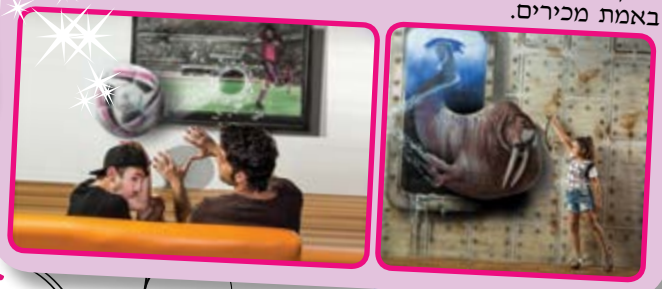
תמיד טוב להעשיר את ילדיכם בידע על העולם בו אנו חיים, בפלנטריום שבמוזיאון ארץ ישראל בתל אביב תוכלו ליהנות מ"מסע אל היקום" שיפגיש אתכם עם מרחבי החלל, מערכת השמש ותופעות אסטרונומיות מרתקות, ויעשיר את ידיעותיכם בתחום חקר החלל והיקום. תמורת **32 שקלים** לילד **ו-74 שקלים** למבוגר תוכלו ליהנות ממסע בן 40 דקות המציע מופע מולטימדיה ובו הדמיית טיסה בחלל באמצעות מערכת הקרנה על מסך בן 360 מעלות, פעלולי קול, לייזר ותאורה, רצפה נעה ומושבי טייס. הצילומים המרהיבים המשולבים בתכנית צולמו בין השאר על ידי סוכנות החלל האמריקנית. הכניסה לפלנטריום מגיל חמש בלבד.

עד 100 שקלים

בתערוכת "טריק ארט" בגני התערוכה בת"א אתם מוזמנים לעופף בשמיים, להילחם במפלצות, לטפס על בניין בן שלוש קומות, לנחות בלב הג'ונגל, לצלול עם לווייתנים, או להיכנס לחדר מופלא שיגדיל ויקטין אתכם. תמורת 99 שקלים תוכלו ליהנות מעשרות ציורי תלת ממד ענקיים ומרהיבים, המצוירים על הקירות והרצפה, אשר מתעוררים לחיים ומזמינים אתכם להיכנס פנימה. התערוכה, שמשתרעת על שטח של כ-2.5 דונם, מכילה מגוון מתחמי אטרקציות אינטראקטיביות, המבוססות על תעתועי מוח ואשליה אופטית ומתאימה לכל המשפחה. מומלץ לבוא עם מצלמה. התערוכה תתקיים עד סוף אוגוסט.

בביתן 2 שבמרכז הירידים בת"א תוכלו למצוא את תערוכת "עולם הכרישים" שמגיעה אלינו הישר מאוסטרליה הרחוקה ותהיה פתוחה לקהל עד ה-29 באוגוסט. בקנייה מראש תוכלו לרכוש כרטיס **ב-89 שקלים**. התערוכה נוצרה על ידי מומחים לכרישים מאוסטרליה ומציגה דגמי כרישים, תצוגה של דגמי שיניים ומלתעות אמיתיים וכן מאובנים נדירים, אשר חלקם בני למעלה מ-370 מיליון שנים. על גבי הקירות, התקרה, העמודים ואפילו הרצפה יוקרנו קטעי מולטימדיה שיאפשרו למבקרים לשקוע במצולות ולהיחשף לסיפור של החיה הזו שאנו לא באמת מכירים.

עד 60 שקלים

על גגו של קניון עזריאלי תוכלו ליהנות עם ילדכם **בפארק המים האתגרי "האי"** המעוצב כאי טרופי והמשתרע על פני 2.5 דונם. "האי" שופע צמחייה, בובות ענק של פיראטים ושודדים הפזורים באי לצד בובות חיות צבעוניות. תמורת **48 שקלים** לילד ו-18 שקלים להורה מלווה תיהנו מפעילויות מים, אינסוף אטרקציות אתגריות מגוונות וממתקני מים רבים. למשל נהר מתפתל באורך 46 מטר שבמרכזו לגונה גדולה בה אפשר להשתכשך במים. בלגונה עוגנת ספינת פיראטים גדולה שממנה תוכלו לצפות על נופה של העיר תל אביב.

חינם!

ב-18 באוגוסט, החל מהשעה שש בערב, תוכלו לקחת את ילדכם **להצגת ילדים מוזיקלית** חדשה משירי הילדים הקלאסיים של קובי אושרת בתמורה **לאפס שקלים**. חגיגה מוזיקלית צבעונית ומרגשת לכל המשפחה - גלי, ילד פלא, אמת או חובה, היי הו היפו, ידידי טינתן, אני ג'ינג'ית ועוד. ההצגה תתקיים במתחם הטריבונה, כאשר החל מהשעה ארבע וחצי ועד להתחלת ההצגה יתקיימו במקום הפעלות לילדים.

פעילות נוספת ומהנה עם ילדיכם שלא תעלה לכם כסף היא **סדנת תיאטרון רחוב בטיילת ת"א**. הסדנה תתקיים בין השעות ארבע אחר הצהריים לשש בערב ב-5 באוגוסט. בסדנה ילדיכם יגלו את החוויה האדירה של אלתור ושחרור אישי ברחובות העיר. המפגש יהיה בגלריה לסדנה לאלתור ומשחקי תיאטרון, ובה הילדים ירכשו כלים בהופעה קומית וביצירת דמות רחוב עליזה וייחודית לכל ילד וילדה. בהמשך המפגש, הילדים יתאפרו באיפור תיאטרלי ויצאו לטיילת החוף הצמודה לגלריה למופע רחוב כפסלים וכדמויות רחוב פרועות.

עד 40 שקלים

אם אין לכם כוח לצאת עם הילדים מהבית ובא לכם לבלות איתם ביחד זמן איכות, תמורת **39.90 שקלים** תוכלו לרכוש ברשת החנויות **wow cosmetics** ערכת קעקועים הכוללת 12 שבלונות שונות + 8 צלליות צבעוניות. אחלה דרך להעביר את הזמן עם הילדים ולפתח את היצירתיות והסבלנות שלהם.

במרכז "מהותי" ילדכם ייהנו מסיורים מודרכים בעולם האינטראקטיבי וסדנאות יצירה. המרכז כולל גם פעילות לקטנטנים. הארגון נוסד במטרה להגביר את המודעות האישית ולהציע כלים להשגת שלום פנימי שבכוחו להוביל לשלום עולמי. המקום נמצא ברחוב שאול המלך בת"א (רחבת הקאמרי). הסיור במהותי, כולל תחנות אינטראקטיביות כשבכל אחת מהן הפעלה מרתקת. יחד יוצרות התחנות מסלול שמגרה את הדמיון והיצירתיות, המחשבה והסקרנות. במהותי שלל פעילויות לגילאים שונים מהם תוכלו ליהנות בתמורה **ל- 20 שקלים** בלבד לילד **(מלווה חינם)**.

משחקיית האומנות "ארטלנד" חוזרת בקיץ 2015 בפעם השלישית במתכונת מחודשת עם פינות אמנות מרהיבות ומתמים חדשים שהיו פתוחים במהלך חופשת הקיץ. מחיר הכרטיס ל"ארטלנד" היינו **40 שקלים לילד ו-25 שקלים להורה מלווה.** **"ארטלנד"** ממוקמת ביריד המזרח בנמל תל אביב, ומספקת לילדים חוויה שמאפשרת להם ליצור, לשחק וללמוד על אומנות ואמנים דרך התנסות ופעילות אינטראקטיבית במתחם המוקדש רק להם.

מוקד חדש ומפואר
B&B
למוקד המכירות הגדול בצפון
דרושים
נציגי מכירות טלפוניים
למוקד הטריפל המשתלם בישראל
שכר בסיס גבוה בונוסים גבוהים במיוחד
תחרויות | פרסים | תנאים
ומבצעי הנעה | שווים | סוציאלים
לתיאום ראיון אישי:
073-297-7204
gilior@ben-ishay.com
לתושבי חיפה קריות נשר והסביבה
*משווק חברת התקשורת המובילה בישראל

יוסי פניני
מהנדסים יועצים בע"מ

הכנת תיקי שטח ותיקי מפעל | תכנון מערכות צנרת, אויר דחוס ושמן
יעוץ בטיחות לפרויקטים בבניה | ביצוע סיקרי בטיחות למבנים ומוסדות קיימים
תכנון מערכות אינסטלציה סניטרית ותעשיתית | תכנון מערכות כיבוי אש | ספרינקלרים ומערכות כיבוי אש יחודיות

www.yosipnini.com office@yosipnini.com

נקודת יציאה

נקודת יציאה

עם גילה אלמגור

איור: לאו אטלמן
מאת: דודי טל

הכי תל אביבי?
"הבית שלי מול הים - אין מקום יותר תל אביבי מזה".
המנה?
"אני לא חושבת שיש דבר כזה - יש פה הרבה צמחונים וטבעונים, והעושר של האוכל בתל אביב הוא מגוון וטעים".
הבעיה?
"יש פה בעיית חניה חמורה, ועם העניין של הרכבת הקלה תהיה פה מצוקה קשה יותר, אבל אני בטוחה שיהיו פתרונות".
שוק הכרמל או קניון רמת אביב?
"אני אוהבת שווקים, אבל מעדיפה את שוק הפשפשים. אני כבר עצלה כדי לסחוב ומאוד מרתק אותי לטייל בשוק הפשפשים".
הרחוב הכי שנוא?
"יש מספיק רחובות, מאוד אוהבת את כל השדרות - חן, רוטשילד, ולא בכדי הפכו אותם למרכזי בילוי".
המקום שאת הכי אוהבת?
"כיכר הבימה שמחברת את הבימה היכל התרבות ולמעשה זו הריאה הירוקה שקיימת בעיר והיא נדירה בעיניי".
מה את חושבת על רון חולדאי?
"אני רק רוצה לומר שיישאר פה עוד הרבה זמן, הוא ראש עיר אדיר".
מה היית מוציאה מהעיר?
"את בעיית הדיור, אם רוצים לשמור את הצעירים חייבים לשמור על מקומות דיור ראויים עבורם".
מה היית מביאה לעיר?
"תל אביב יכולה לייצא חופש, טולרנטיות ותחושה של עיר ללא הפסקה. אין הרבה מקומות כאלה בעולם".
מסר לתל-אביביים?
"תשמרו על רצועת החוף. לא עוד מגדלים שחוסמים את המבט לים, הם נוראיים".

דן מור
סוכנות ביטוח
דן מור סוכנות לביטוח
נוסדה בשנת 2004
MOR@DAN-MOR.CO.IL

קסטל את שמול שילוט חוצות
הצוות של קסטל את שמול מתמחה באיתור, עיצוב,
הקמה, ותחזוקה של שלטי חוצות באיכות גבוהה.
מתבצעת שמירה קפדנית על איכות בכל התהליך,
החל מאיתור המיקום, המשך בעיצוב וייצור,
וכלה בהקמה ובתחזוקת השלטים לאחר מכן.
www.castel-shmul.co.il
כנסו אלינו לאתר ותוכלו לראות דוגמאות, מחירים ותפוצה

שעל הדפסות
איכות בע"מ
הציוד הדיגיטלי המתקדם בעולם
* הדפסה דיגיטלית * מדבקות בגלילים
* שרוולים מתכווצים * הטבעות זהב ועוד...
shaalhd@013net.net | www.shaalprint.co.il

לתמן סניפים
לאורך הארץ
תמן
תעשיית מערכות נהיגה
לימוד נהיגה, שינויי איבזור וכל סוגיה אחרת הכרוכה במימוש מלוא זכויותיכם הינם
במרכז פעילותנו אנו כאן בשבילכם ולמענכם, צוות מקצועי ומיומן שיסייע,
ילווה ויעניק עזרה ככל שתידרש על ידכם.
איבזור כלי רכב לנהיגה והסעה של מוגבלים
אביזרי עזר לנהיגה מכניים ואלקטרוניים | מושבים נשלפים
אביזרי עזר לכניסה ויציאה מהרכב | רובוטי איכסון | מנופים | ועוד...
מרכז: המלאכה 18 א.ת. פארק אפק, ראש העין 03-9039034 www.tmn.co.il

אינטרקליק

פתרונות אינטרנט מתקדמים

interclick
פרסום ושיווק באינטרנט

עיצוב מיניסייט

מיני אתר שמטרתו לקדם אותך ע"פ נושא מסויים, מורכב מ-60 עמודים, פועל לפי הצרכים שלך בתחום שלך.

עיצוב אתרים

אתרים ברמה גבוהה ביותר, צוות המעצבים שלנו יבנה איתך את האתר המתאים לך.

אתרים מכירתיים

מבחר של אתר ברמה גבוהה במיוחד לצורכי הלקוח, חנויות ועסקים.

שיווק וקידום

צוות המקדמים שלנו יביא אותך ויגרום לאתר שלך להיות באלפי מחשבים.

- פרסום ושיווק במנועי חיפוש המובילים בעולם. פרסום קישורים ממומנים בגוגל
- עיצוב ובניית אתרי אינטרנט, פתרונות מקיפים, החל משלב הקונספט ועד לחוויית המשתמש, אפיון, פיתוח ועיצוב אתר אינטרנט, בהתאמה אישית: אתרי תדמית מערכות ניהול פורטלים, חנויות וירטואליות ומסחר אלקטרוני
- ייעוץ מקצועי ואישי בידיי צוות מומחים מכל תחומי הפרסום באינטרנט: יועצי פרסום, משווקים, מעצבים, מנהלי פרסום, מתכנתים וכיו"ב
- קידום אתרים, קידום בגוגל, קידום בפייסבוק, דפי נחיתה
- רימרקטינג (שיווק מחדש) – מכלי השיווק החזקים ביותר שיש כיום למשווקים באינטרנט
- שדרוג חזותי לאתרים • שירותי אחסון

יוסף ספיר 6 (בית מסוף) קומה ב', ראשל"צ
טלפון: 03-9421500 פקס: 03-9514484
mail: efrat@interclick.info | www.interclick.co.il